Novohradska Newsletter

jar 2021

GJH pARTy str.5
Nový rok, nová riaditeľka str.23
The Importance of Constants (a.k.a. Routines) in Times of Madness str.34
Horoskop str.41

...a ďalšie...

Editoriál

Katarína Hrouzková
Viola Vaneková

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami a šiestimi dolinami bolo miesto, ktoré ostrieľaní veteráni poznali pod menom škola. Naši dedkovia nám veky rozprávali o tomto mýtmi opradenom mieste a dodnes mnohí pochybujú o jeho existencii. Cestu opisovali ako výpravu k Osamelej hore, ale stavím sa, že dnes sa viacerí sotva pripojíte na hodinu z postele - nedajbože by ste opustili teplý peliešok. No nás maturantov, z ktorých si, mimochodom, niekto spravil jeden veľký vtip, čakala skúška ohňom.

V utorok, 23.03., sme boli nútení sa zobudiť v nekresťanskú hodinu - už pred siedmou ráno! Aj z toho mála, čo sme videli cez zlepené oči v autobuse, sme spozorovali, že z mladších ročníkov tu nebolo chyrovať ani vtáčika letáčika. Naozaj nikto. Dokonca sa nám ušlo sedadlo pri okne (jackpot!!!). No v lotérii sme nevyhrali v tom, že sme sa nemohli rozprávať - jedno z prikázaní zhora vraví - „S blížnym sa v autobuse nevyprávaj". Už po ceste ku dverám do školy sme si z batoha nervózne vyberali úúplne pokrčené potvrdenie o bezinfekčnosti a naozaj sme dúfali, že v MOM-ke nemali problém a SMS-ka s negatívnym výsledkom nám prišla. Stresovali sme sa nadarmo, militantný vrátnik si nás aj tak podal. Hneď z rukáva vysolil niekoľko pokynov:

„ Stoj! Nepribližujte sa, ak je vám život milý! Papier na kopu, test mi ukáž! Ruky zdezinfikuj ešte raz - nech to vidím!"

Aby to videl, potreboval by lepšie okuliare, no poslúchli sme. Aspoň tentokrát nespochybňoval našu motiváciu nachádzať sa v budove školy.

Akonáhle sme boli z najnebezpečnejšieho von, uvedomili sme si, že netušíme, kde sme a kam ideme. Sme v škole, no kde máme hodinu?! Tento zmätok by sme mohli prirovnať k hľadaniu aktuálneho linku na online hodinu na všetkých možných platformách. Popri výstupe na gjhácky Everest, štvrté poschodie, sme museli čeliť nedostatku kyslíka a kýblom potu. Našťastie nás na vrchole svojou prítomnosťou prekvapila botanická záhrada, ktorá tam v našej absencii vyrašila. Podobne ako aj pri Stonehenge či Forum Romanum, aj tu sa usadil život.

Zhlboka sme sa nadýchli a otvorili dvere - tento zvyk nadýchnuť sa ešte na chodbe, nám zostal z časov "pred", upotený smrad vás poznačí.

Hodiny boli fajn, no poprosím minútu ticha za ľudí pripojených online, nech máte predstavu o tom, čo počuli oni. Nič.

Po obede, ktorý sme nedostali, sme sa opäť blížili k vestibulu - miestu, kde sa neradno zdržiavať. Trošku sme si s kamošmi chceli zašpásovať, no vrátnik nám hneď ozrejmil, že s čerty nejsou žerty, v škole by sa deti predsa nemali hrať.

Upreli nám skúšku dospelosti, no je nám tiež konštantne pripomínané, že deťmi ostať nemôžeme - hrať a zabávať sa už nemáme dovolené. Čo teraz? Ako sme tak opúšťali (už tak opustenú) budovu školy, cítili sme sa akosi strateno a nohy nás pomaly viedli do cieľa. Prišli sme k supermegaultrabombastickému ihrisku a dali sme si známu piatacku hru (myslíme tých na základnej škole... alebo?), z ktorej dodnes máme nočné mory: smrť na kolotoči.

Redakcia:
Šéfredakcia: Viola Vaneková, Katarína Hrouzková
Redaktori: Katarína Gersová, Ema Kŕčová, Teo Hasala, Tibor Demko, Šimon Bulla, Emma Zoboková, Khushi Mittal, Katarína Hrouzková, Nelly Mihaliaková, Alena Medžová, Martin Bednárik
S pomocou: pani učiteľky Peckovej
Hlavný grafik: Boris Kraus
Zalomili: Ema Kŕčová, Monika Chomová, Judith Sylvia Dobai, Alex Pernišová, Katarína Gersová, Ema Spišáková

Sponzorované Nadáciou Novohradská

Obsah

Odveci príbehy: Časť 1	4
GJH pARTy	5
Odveci príbehy: Časť 2	12
Za oponou ŽŠR	13
Je ne suis pas un homme facile and equality in the 21st century	15
Škole záleží na tvojej budúcnosti	18
Samo Lebkova psychiatrická poradňa pre deti a mládež	20
Nový rok, nová riaditeľka	23
Zasmejte sa do popuku	31
The Importance of Constants in Times of Madness	34
"Už odmalička ma to tiahlo k vede"	37
4 a pol hviezdičkový horoskop	41
4IBD Visual Arts Exhibition	46
Nesúď podľa obalu	49
Cena René má víťaza!	52
Krížovka	54
Sudoku	54

Katarína Gersová

Odvecí príbehy

„Píp, píp, píp!“

„Píp, píp, píp!“

Zase pondelok, pomyslel som si. Keby som včera večer nerobil tak dlho na tej eseji, možno by sa mi aj chcelo vstať. Ale veď ja nemusím vstať, nie? Ale, čo to trepem, jasné, že musím. Nestojím o ďalší problém s blicovaním...

Cesta busom sa strašne vliekla. Neviem, či to bolo zamračeným počasím alebo studeným oknom, o ktoré som si opieral hlavu, ale mal som pocit, akoby som nešiel dve zastávky, ale rovno na konečnú.

Vystúpil som. Naozaj som na Nábrežnej? Veď ten dom včera nebol namaľovaný na zeleno.... No nič, to už sa mi asi zahmlieva pred očami z nedostatku spánku...

Sto metrov pred vchodom do školy som sa zastavil. Kde je škola? Veď tam nie je žiadna budova. Len park. Čo som slepý? Mám halucinácie? Žeby aj za toto mohla tá esej?

Rozbehol som sa na miesto, kde ešte včera bola škola. Ak mám halucinácie, pravdepodobne narazím do niečoho, čo nevidím, nie? Lenže som spadol. Áno, potkol som sa. Na zemi boli... Cukríky?!

Fajn, tu sa deje niečo zvláštne, pekne sa otočím a idem dospať ten včerajšok. Vtom ma akýsi nízky plešatý svalnatý muž zdrapil a ovalil panvicou.

A vtedy som sa zobudil... Pekné odo mňa, že až dvadsať minút po začiatku vyučovania.

GJH pARTy

Teo Hasala
Viola Vaneková
Ema Kŕčová
Katarína Hrouzková

Umenie? Zase? Nuž, s tým sa treba zmieriť, umelcov tu máme dosť.

Veľmi nás teší, že máme na škole množstvo umelcov a umelkýň, pretože umenie je to, čo tu po nás ostáva. O desať rokov nikto zo študentov nebude vedieť, kto sme a čím sme boli, ale občas sa možno pozrú na obraz na stene od niekoho z nás, alebo v starom časopise nájdu hlbokú myšlienku v básničke. Teraz sa však na to pozrime my!

Rebeca Tomagová

Výtvarne nadané dievčiny Rebeca Tomagová a Laura Filková nám ponúknu náhľad do ich práce.

Hovorí sa, že v umelcoch je nejaké nutkanie, niečo, čo im hovorí: Tak teraz idem kresliť a hneď to ide. Ako je to u vás?

RT: Je to pravda. Prirovnala by som to k tomu, keď máte chuť na nejaké jedlo, len ja mám na umeleckú techniku alebo činnosť.

LF: Áno, nenazvala by som to však priamo ako "kopnutie múzy", ide skôr o konkrétny nápad, ktorý túžim nejakým spôsobom vyjadriť pomocou umenia. Časom tento nápad v mysli formujem aj dlhšie, až sa rozhodnem ho zrealizovať.

"Som si na 99% istá, že realistka zo mňa nebude. Veľmi takých umelcov obdivujem, no nebaví ma to. Ak chcem niečo realisticky, fotím."

Maľujete samé pre seba, alebo tvoríte aj pre ostatných?

RT: Ako sa to vezme. Na ZUŠke maľujem pre seba, aby som sa zlepšovala. Na Instagram maľujem pre ostatných, aby sa mohli pozrieť, kam som sa vďaka ZUŠke posunula a občas namaľujem niečo pre maminku do práce alebo školy. DIY návody robím určite kvôli ostatným. Aby začalo viac ľudí vyrábať rukami a pochopilo, že to vôbec nie je také zložité, ako si myslia a aj oni sú schopní vyrobiť si napríklad vlastné náušnice. Vďaka tomu zistia, prečo je slow fashion dôležitá, že umelecký pro-

ces potrebuje byť poriadne ohodnotený. V každom kúsku je umelcov rukopis, vtedy to podľa mňa dáva zmysel.

Čo vám ako prvé napadne, keď niekto povie: umenie, umelec?

RT: Videá na YouTube, ktoré komentujú banán prilepený lepiacou páskou a biele plátna. :D Umenie môže byť naozaj čokoľvek. Statické aj kinetické. Pohyb ako animácia alebo tanec. Ploché, 3D. Street art, reklama, kaligrafia, pantomíma, móda, fotenie, sochy, remeslá. Digitálne a naživo. Umenie môže byť aj varenie a hocičo, v čom človek vyniká. Každý z nás je umelec. Niekto vo vymýšľaní výhovoriek, iný v písaní poézie. Treba len nájsť to vaše. Najlepšie totiž je, že čokoľvek v umení pokazíte, dá sa to vyhlásiť za zámer umelca.

Laura Filková

Skúste si spomenúť na nejakú vtipnú príhodu vzniku vášho diela.

LF: Raz som kreslila obraz pre kamaráta a keď mi chýbali už len posledné detaily, mama mi priniesla pohár pomarančového džúsu. Ja, keďže som bola veľmi pohrúžená do kreslenia, som dlhšie nepila a vzala som si pohár s takým nadšením, že džús skončil presne tam, kde nemal. Áno, celý sa vylial na portrét. Tak sme si vymenili s mamou zopár tichých pohľadov, ktoré hovorili za všetko (trvalo to asi minútu), a mohla som začať kresliť odznova. No vtedy mi to ale neprišlo veľmi vtipné, musím sa priznať.

Čo hovoríte na kultúrny život na GJH?

RT: Som rada, že sa, podľa toho, čo som počula, radíme medzi celkom kultúrne školy. Hudbu sprostredkúva Rádio Gjh. Tematické štvrtky povzbudzujú rôznorodú módu. Na škole existuje niekoľko kapiel a chodby zdobia poväčšine študentské práce. Veľmi sa mi páči aj vznik grafického krúžku a nekonvenčnosť, ktorú v nás komunita na škole prebúdza.

LF: Myslím si, že na našej škole máme príležitosti zúčastňovať sa rôznych zaujímavých kultúrnych udalostí, či už sú to divadlá, kiná, súťaže — tu špeciálne, Džbán je podľa mňa skvelá príležitosť prejaviť súťaživosť, nielen u umelcov na našej škole — a taktiež podujatia, ako napríklad GJH pARTy, ktoré sú tiež podľa mňa skvelými príležitosťami. Vždy by som ich však privítala viac.

Jakub Kliský nám odpovedal na otázky ohľadom svojho zaujímavého výberu umenia; práce s drevom.

Zažívaš niečo ako kopnutie múzy, nutkanie pustiť sa do niečoho?

JK: Neviem, či mávam vyslovene nutkanie niečo tvoriť, skôr mi niečo napadne, dám to na papier a nechám ten nápad dozrieť. Premýšľam nad ním, ako ho vylepšiť, ako spraviť veci inak. Keď prejde určitý čas a stále mi príde, že by stál za realizáciu, tak až potom sa doň pustím. Akoby nutkanie tvoriť príde samé až po čase, keď sa začnem tešiť na daný projekt, lebo už ho mám v hlave upratanýa páči sa mi.

Čo ťa najviac zaujalo na konceptuálnom umení a ako si sa k nemu dostal?

JK: Úprimne ani neviem, ako som sa k tomu dostal, ale vždy ma zaujímala správa, ktorú sa mi autor snažil dať pomocou jeho umenia. bavilo ma premýšľať nad vecami do väčšej hĺbky ako na ne natrafíme v každodennom živote. Veľmi sa mi páčilo sa spätne v čase pozerať na dané umenie a na to, ako ma ovplyvnilo. Nejak časom som začal tvoriť veci, ktoré majú obsahovú hodnotu, ktorá taktiež môže človeka posunúť ďalej. Umenie, kde je skrytý ďalší obraz odhaľujúci myšlienku prvotného vnemu.

Dostal som sa k tomu celkom náhodou. V hlave mi skrsol nápad, že by som to rád skúsil, tak som sa do toho pustil. začalo ma to baviť, a tak som sa tomu venoval viac.

Aké je to, keď sa ti postupne v rukách mení kus dreva na niečo pekné?

JK: Je to krásny pocit, vidieť, ako sa ti len z kusu dreva postupne vytvorí predmet, do ktorého si dal kúsok seba a vieš, že to stálo za to.

Ako to prebieha?

JK: V poslednej dobe vyrábam totemy, čiže najdôležitejšia je príprava — výber správneho dreva, ľahko opracovateľné a neprehnité, ktoré nebolo napadnuté žiadnym hmyzom. A následne prichádza len mechanické opracovanie dreva a kreatívna robota vo vyrezávaní rôznych ornamentov a vzorov.

"Nemyslím, že mi výtvarné umenie ide. Skôr si rád tvorím veci po svojom, tak ako sa mi páčia."

Čo ti napadne, keď sa povie umenie?

JK: Rovnováha, harmónia utópie a reality.

Dve menovkyne, Tereza Vagáčová a Tereza Okálová spolu s Ráchel Rimarčíkovou nás prevedú svetom rýmov a básnických múz.

„Ak mi chceš povedať, aký je človek vo svojom srdci, nepovedz mi, čo číta, ale knihy, ku ktorým sa pravidelne vracia." Máš ty nejaké literárne diela, ku ktorým sa rada vraciaš?

TV: Moja srdcovka sú Lasica a Satinský alebo Stanislav Štepka a jeho Radošinské naivné divadlo. Ich hry viem naspamäť. Aj keď sú určené pre dospelých, bolo to moje detstvo. Každýkrát som bola o niečo staršia a rozumela o niečo viac, nachádzala v dielach nové vrstvy.

RR: Oh, áno. Ruzká Klazika od Daniela Majlinga, konkrétne poviedka Pritakal životu. Ďalej Ivan Vyrypajev a jeho drámy, napríklad Opití alebo Ilúzie. Jemná kritika spoločnosti — Hymna demokratickej mládeže od Serhija Žadana. Z poézie Duško Novaković a jeho Cvičný zošit z prírodopisu, Polychromatické jablko Simony Dolníkovej alebo zbierka básní od Allena Ginsberga.

O čom sa ti píše najľahšie? Píšeš aj pre niekoho, či len tak „do vetra"?

TO: Nikdy som nepreferovala žiadnu konkrétnu tému, ale najradšej píšem o abstraktných a mne samej vzdialených veciach. Hoci pre mnohých poetov a poetky je tvorba spôsob, ako zo seba dostať emócie či skrášliť vlastnú realitu, mňa na písaní najviac bavilo vytvárať metafory a rôzne analógie a hrať sa s písmenkami, slovami a rýmami.

Vždy, keď moja kreativita pri vymýšľaní narodeninových alebo vianočných darčekov zlyhá, napíšem básničku a použijem ju ako darček. Príde mi to tak jednoduchšie. Drvivá väčšina básní, ktoré som napísala, však nemala žiadny špecifický účel. Hoci som sa viackrát zapojila do rôznych literárnych súťaží, tému som si zvolila vždy sama.

TV: Začala som písať básničky

asi v piatej triede na základke. Trošku mi hrabalo :D skúšala som písať na čas (koľko básní napíšem za 10 minút) alebo na náhodne vygenerované slovo. Nemali nejakú umeleckú hodnotu, iba tak ma to zabávalo tvoriť verše... Potom som písala básne ľuďom k narodeninám alebo sviatkom, čo bolo veľmi milé, lebo som videla, že im to robí naozaj radosť. No a popri tom som písala len tak pre seba. Niekedy náhodne na zastávke, niekedy iba keď mi bolo nanič, alebo istý čas aj každý večer. Nič som ale neplánovala nejak zverejňovať.

RR: Začala som písať pre seba a musím si priznať, že písanie mi je určitou formou terapie. Samozrejme, mám aj básne a texty, ktoré sú o niekom konkrétnom, ale neviem, či by títo „konkrétni ľudia" boli úplne nadšení, ak by videli ich obsah :), pretože výraznejšie opisujem práve negatívne pocity. Zatiaľ teda píšem tomu, komu moju tvorbu vietor zaveje.

Máš nejaké svoje vlastné srdcovky?

TO: V dobe, keď som ešte pravidelne a intenzívne písavala, častokrát som prechádzala staršie básne a vytvárala si pomyselné "rebríčky". Sama som sa presvedčila o tom, že tak ako pri všetkom, i pri umení platí, že kvalita je viac ako kvantita. Vždy som najviac obľubovala práve tie básne, ktoré vznikli na základe akéhosi spontánneho "kopnutia múzy" a písali sa takpovediac samy.

Chcela by si v písaní pokračovať aj na profesionálnej úrovni? Ak áno, ako si to predstavuješ?

TO: Písanie ako také ma baví, avšak v posledných mesiacoch sa stáva čoraz menej umeleckým. V rámci letnej stáže som vytvárala študijné a metodické materiály pre žiakov a učiteľov v oblasti ľudských práv. Taktiež robím editorku v jednom učebnicovom vydavateľstve a občasne prispievam i článkami na rôzne témy. Momentálne som kapitánkou slovenského národného tímu v súťaži International Public Policy Forum, ktorá sa skladá z niekoľkých kôl argumentačných esejí. Hoci eseje sú akademického charakteru a s umením nemajú nič spoločné, tak či tak si vyžadujú tvorivosť — čisto mechanickou prácou by kvalitná esej nikdy nevznikla. Aj keď ešte nemám presnú predstavu o mojej budúcnosti, takáto forma sebarealizácie ma napĺňa a pokiaľ sa naskytnú príležitosti, určite by som sa písaniu v nejakej podobe venovala aj profesionálne.

RR: Tento rok sa hlásim na divadelnú fakultu VŠMU na dramaturgiu a autorskú tvorbu. Ak sa mi podarí sa na túto školu dostať, určite budem rada ďalej pokračovať, ak nie, zostanem pri písaní do vetra.

Čo hovoríš na kultúrny život na GJH?

TV: Bola som na GJH 13 rokov svojho života a mám pocit, že kultúrny život sa za ten čas pozitívne rozrástol. Možno to bol len môj pocit keďže každým ročníkom má človek viac príležitostí, ale viem, že GJH-Art vznikol iba pár rokov dozadu, a teda aj Visual Arts na IB sa otvorilo prvýkrát nášmu ročníku. Okrem toho sa ale veľmi teším, že je možnosť sa prihlásiť na divadelné predstavenia cez kabinet slovenčiny. Síce som to nikdy nevyužila, ale to iba preto, že sme mali vždy doma kúpené lístky už pred tým. Tešilo ma, keď som v hľadisku videla známe tváre zo školy.

RR: Som spokojná, aj keď si myslím, že je na čom pracovať. I keď máme na chodbách obrazy, často ich neobmieňame, nevytvárame nové a sme spokojní s tým, čo máme. Nami písané texty som tuším ani nikde nevidela. Uvedomujem si, že naša škola je zameraná najmä na všeobecné vzdelanie, takže umeleckú líniu pokladám za niečo „navyše". Evidujem však veľa pozvánok na podujatia, do divadiel, filmové večery a chillnights, GJH pARTy, plesy a iné, za čo patrí všetkým organizátorom veľká vďaka. Ak by sa dalo niečo zlepšiť, bola by to podľa mňa len pravidelnosť týchto akcií.

Simona Šatková nám predstaví (okrem tradičných záľub) jej nevšedný projekt, batikovanie, ktorý si vyžaduje množstvo času a energie, no rozhodne sa nedá povedať, že je to „iba" koníček.

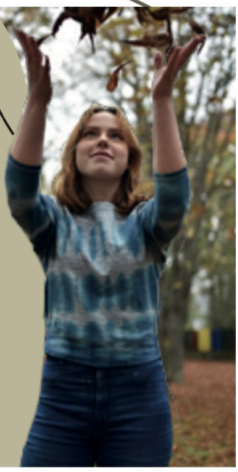

Viem o tebe, že plánuješ ísť študovať medicínu. To je, dovolím si tvrdiť, celkom vzdialené umeleckej činnosti. Čo ťa k nej priviedlo? Nachádzaš medzi týmito dvoma zdanlivo odlišnými priestormi určitú podobnosť?

SŠ: Mám záujem o štúdium zubárstva a myslím si, že táto práca si tiež vyžaduje trpezlivosť, precíznosť a určité estetické vnímanie. Maľovanie a kreatívna tvorba sú, a pravdepodobne budú, iba voľnočasová aktivita, ktorá je však pre mňa ideálnou formou relaxu a prináša mi radosť.

Študuješ, pracuješ, robila si DofE (Medzinárodná cena vojvodu z Edinburgu). Ako to všetko stíhaš? Takisto musím spomenúť, že si sama organizuješ internetovú stránku, na ktorej si ľudia môžu prezerať tvoje produkty. Koľko percent času približne venuješ práve tejto aktivite? A ako dlho už vlastne tvoja stránka funguje? Bola tiež jedným z kreatívnych plodov pandémie a dištančného vzdelávania, alebo podobný zárodok nápadu existoval už predtým?

SŠ: Mojou prioritou je štúdium, ostatným aktivitám sa venujem, keď mám čas. Niektoré z týchto kreatívnych činností zaberú menej času, napríklad výroba náramkov. Iných tvorba je oveľa dlhšia, medzi časovo náročnejšie patrí batikovanie alebo maľba, tá je záležitosťou niekedy týždňov až mesiacov. K myšlienke vytvorenia vlastnej web stránky ako formy prezentácie mojej tvorby som sa dostala v rámci programu DofE, bol to jeden z mojich cieľov. Vďaka DofE som sa začala venovať práve tejto aktivite, ktorá bola pre mňa doposiaľ iba veľkou neznámou.

Simona Šatková

Moja stránka www.artsimona.sk funguje od júna 2020, kedy som dosiahla splnenie cieľa v DofE.

Myslíš si, že ľudí v dnešnej dobe oslovíš takýmto typom biznisu, alebo skôr siahnu po fast fashion kúskoch v nákupných centrách? Ako by si motivovala ľudí rozhodujúcich sa pre druhú možnosť, aby sa viac našli v domácich produktoch a opätovnom využití?

SŠ: Ja osobne batikujem na staré oblečenie, oblečenie zo secondhandu, prípadne nové kúsky z organickej biobavlny. Snažím sa tak ľuďom ukázať, že aj oblečenie, ktoré už nenosia — buď vyšlo z módy, alebo sa im už jednoducho nepáči — sa dá pretvoriť na kúsok opäť štýlový, a hlavne jedinečný.

Je to dlhodobý projekt? Kde sa s ním vidíš tak o 5 rokov? Plánuješ niečo veľké, alebo to ostane skôr akýmsi hobby?

SŠ: Odpoveď momentálne neexistuje. Určite som otvorená aj novým art záujmom. Ale ako som už spomenula predtým, prvoradé je pre mňa štúdium. V neposlednom rade chcem podotknúť aj ďalší aspekt mojej záľuby, a to je fotenie výrobkov a zdokonaľovanie web stránky, čo je tiež pre mňa prínosom a verím, že aj v budúcnosti tieto skúsenosti budem môcť využívať.

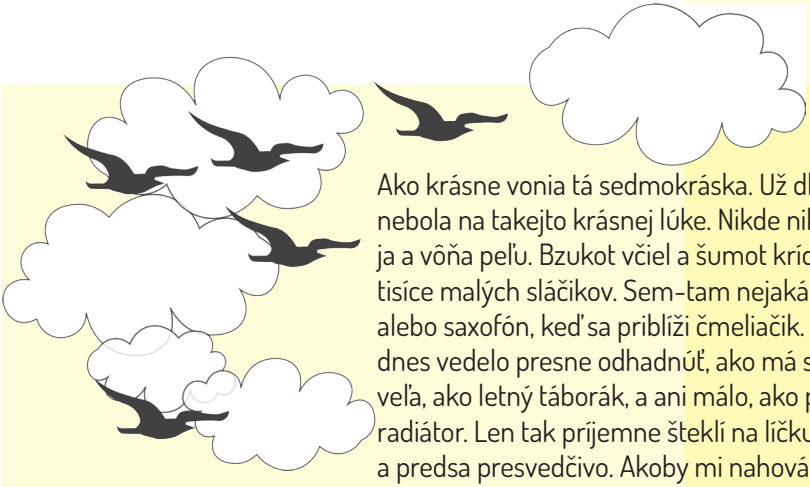

Katarína
Gersová

Ako krásne vonia tá sedmokráska. Už dlho som nebola na takejto krásnej lúke. Nikde nikoho, len ja a vôňa peľu. Bzukot včiel a šumot krídiel ako tisíce malých sláčikov. Sem-tam nejaká trubka alebo saxofón, keď sa priblíži čmeliačik. Slniečko dnes vedelo presne odhadnúť, ako má svietiť. Ani veľa, ako letný táborák, a ani málo, ako pokazený radiátor. Len tak príjemne šteklí na líčku. Nežne, a predsa presvedčivo. Akoby mi nahováralo, že je dnes naozaj krásny deň. Obláčiky ledabolo plávajú po oblohe, ani sa im nechce pretekať sa s vtáčikmi. Vánok len slabo hladká lupienky kvietkov a steblá trávy.
Škoda, že ma z predstáv vyviedla písomka z matematiky na stole...

Bum!
Wau, čo je to? Vyzerá to ako... Nie, veď to je blbosť. Alebo že by? No, tvar aj farba presne sedí. Okrem toho, je to trochu oblé na konci. Aj ten starší model to mal také oblé... Keď ja neviem, vraveli, že sú veľmi vzácne... A okrem toho, tu by ani byť nemali. Možno sa pomýlili. Ale nie, veď tam je dvadsať profesionálov, čo to kontrolujú. Hoci, jeden mohol byť nachladnutý, druhý vyčerpaný, ďalšieho mohla trápiť alergia... Potom sa ľahko urobí chyba tam, kde by sa urobiť nemala... Stačí stlačiť tlačidlo vedľa a hneď to padne tam, kam nemá...
Dobre, poďme uvažovať, že je to to, čo tajne dúfam, že to je. Čo by som mal urobiť? Aaach, sníval som o tom v najtajnejších snoch a teraz keď sa mi to konečne splní, tak neviem, čo s tým. Ako môžem byť taký neschopný?!
Takže mi nezostáva nič iné, len uvažovať, že to nie je to, čo si myslím. Fajn, čo je to potom?!
Aaaaaaaaaaaaaaaaaach, toto nie je dobrý začiatok.... Preč s tým: Ctrl+A, Delete...

ZA OPONOU ŽŠR

Za ŽŠR odpovedá Matej Šinkovic

Ako ovplyvnila korona aktivity ŽŠR? Čo ste museli zmeniť a ako ste sa celej situácii museli prispôsobiť?

Šírenie pandémie a naň reagujúce opatrenia nám uštedrili v marci 2020 **tvrdý zásah**, keďže sa priamo dotkli Týždňa otvorených seminárov, ktorý bol v danom období naplánovaný a musel byť zrušený. Študentmi obľúbená futbalová liga, ktorá bola **krátko pred vyvrcholením** formou playoff, bola tiež prerušená.

Ročenka, do ktorej bolo treba jednotlivé triedy nafotiť, bola odložená; našťastie sa k nej však podarilo vrátiť v septembri. Pomerne nový koncept GJH pARTy bol takisto touto situáciou limitovaný, keďže organizovanie akéhokoľvek podujatia neprichádzalo do úvahy. **Túto situáciu sme však dokázali vyriešiť presunutím tejto akcie do online priestoru.** Rovnako sme naložili i s tematickými štvrtkami, ktoré sme po pôvodnom šoku zo vzniknutej situácie tiež smerovali do online priestoru, podporujúc myšlienku zapnutých kamier a vytvorenia **vizuálnej synergie**, hoc aj iba vo virtuálnej podobe. Už adaptovaní na situáciu sme v online podobe zorganizovali akcie s pridanou hodnotou ako Ako si vybrať seminár (ASVS), či pomáhali pri organizácii Draftu GJH.

Na aké projekty je terajšia ŽŠR hrdá? Čo by ste chceli vytýčiť, čo sa vám za posledné roky podarilo spraviť?

Na všetky! V ŽŠR si uvedomujeme naše limitácie spočívajúce v počte členov, či našich časových dispozíciach a o to viac dbáme na to, aby akcie, ktoré organizujeme, či na ktorých organizácii sa podieľame **boli prínosné a pokiaľ možno prinášali nášmu okoliu i istú hodnotu.** Ja osobne pôsobím v ŽŠR tretí rok, z toho rok zastávaním funkcie predsedu, a za toto obdobie sa nám okrem pokračovania v rokmi overených konceptoch podarilo tieto do istej miery **alterovať a optimalizovať požiadavkám a trendom a zároveň prísť s mnohými novými nápadmi a pretaviť ich do reality.** Kým pri nadväzovaní na staršie aktivity ŽŠR sme **redefinovali** Filmovú noc, pridaním jej viacerých možností strávenia večera v kruhu konškolákov, za moje tri roky v ŽŠR sme prišli s konceptom GJH pARTy, rozbehli prvú sezónu Futbalovej ligy, spustili GJH

Discord a rovnako ste mohli byť svedkami zrodu Bleskoviek, ktoré skutočne bleskovo informujú o najdôležitejších udalostiach z domova a zo sveta s transparentným referovaním zdrojov. **Zároveň sme bezprecedentne zorganizovali voľ by do ŽŠR v online forme, ktoré musím pre ich rýchlosť, nenáročnosť a nespochybniteľnosť pri sčítavaní hlasov hodnotiť ako zmenu k lepšiemu.**

Aké projekty plánujete ešte do konca roka ukončiť? Čo by ste chceli prenechať vašim nástupcom v školskej rade? Čo by ste im chceli odkázať?

V ŽŠR sa snažíme zväčša venovať skôr dlhodobým aktivitám a i preto nemáme koncom roka ohraničený koniec žiadneho projektu. Výnimkou bol školský "merch", **s ktorého ideou som prišiel minulý rok pred pandémiou.** Komunikovanie s vedením ohľadom neho však bolo pandémiou prerušené a tento rok viacerými faktormi limitované. Vypracované podklady by som ale rád odovzdal budúcoročnej školskej rade, ktorá by v prípade záujmu nemala mať problém tento problém dotiahnuť do úspešného konca pri ukľudnenej situácii. **Budúcej školskej rade by sme však chceli rozhodne prenechať spirit zoskupenia motivovaných ľudí determinovaných pomôcť životu na GJH.** K naplneniu tohto cieľa môžu rozhodne byť nápomocnými už spomenuté osvedčené aktivity ŽŠR a to v akejkoľvek podobe, ktorú uzná budúca školská rada za vhodnú. Rovnako by ma potešilo, ak by si budúca školská rada zobrala pod svoje krídla organizáciu futbalovej ligy, ktorej vznik vzbudil nevídaný záujem a participáciu. Veľký potenciál vidím i v ročenke, ktorá by mohla byť skutočne hodnotným hmotným spomienkovým materiálom s vysokou kvalitou. Zaujímavými konceptmi sú i Humans of GJH, ku ktorému sme sa vrátili po dlhšej dobe, či GJH Discord, ktorému by však možno neublížila väčšia propagácia, no potenciál má nesmierny. Mňa osobne a verím, že rovnako i ostatných členov ŽŠR, by napĺňalo hrdosťou, ak by budúca žiacka školská rada v týchto aktivitách pokračovala. Som si však vedomý všetkých limitácií ako i potreby reflektovať aktuálne trendy, a preto najdôležitejším odkazom pre budúcu ŽŠR je, aby si v prvom rade zachovala svoje fundamentálne hodnoty – **snažiť sa zlepšiť život na GJH, prinášať potešenie a tvoriť hodnoty** pomáhajúce pri formovaní budúcej elity národa v aspoň celkom slušných ľudí. **Za naplnenia tohto predpokladu budú totiž akékoľvek aktivity pod hlavičkou budúcej ŽŠR s istotou hodnotné.**

Je ne suis pas un homme facile AND EQUALITY IN THE 21ST CENTURY

Emma Zoboková & Khushi Mittal

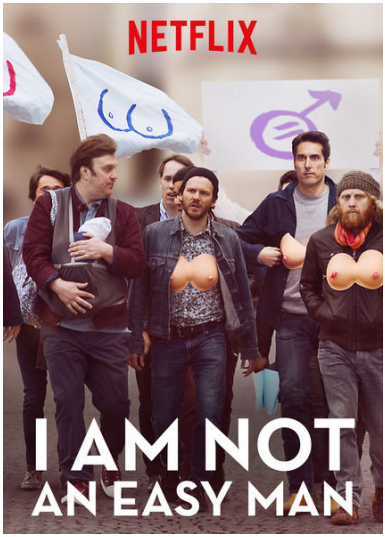

Je ne suis pas un homme facile (I am not an easy man) is a french romantic comedy encapsulating the most fundamental issues of patriarchal society in 2 hours of entertainment. So what makes it so different? First off the director managed to create a light comedy with a romantic entanglement whilst portraying the problems one gender struggles with daily and the other consistently overlooks. Yet, while in most movies it is only a gender switch of the main character that takes place, in this storyline it is the entire world that shifts. And so, upon walking into a pole while in the middle of obscenely hitting on prospective conquests, our main character Damien wakes up in a world run by women, a matriarchal world, where all the norms and status quo have been reversed.

The differences between the genders and the state-of-affairs were presented on various scales, in layers some might say. From the acceptable way to dress and the job occupation one could hope to hold to the attitudes towards the other gender and everyday behavior. The way we're first introduced to inversion of the code for males and females happens when our masculine character cannot find anything "manly" in his own closet and even gets whistled at on the street after successfully stumbling upon a pair of sweatpants with the word "hot" written on the back. He can't even wear a white t-shirt anymore without risking women and men alike staring at his chest on the street. The whistling of course is now done by the women, which is the first point to keep in mind. They are the "savages" in this scenario closely resembling the behaviour of men without manners and a sense of common decency. The point is they often get away with anything without any

consequences whatsoever. The second point, a more important one is that regardless of what women put on, getting whistled or honked at is a part of our day-to-day lives. Yes, women have to often fight for various human rights, even simply said respect. How does this seem to our male chauvinist who still considers himself entitled to inalienable rights and white male privileges? Very unusual, after all he has never been treated as anything less than a person, not to mention property or an object always at risk of being harassed and objectified.

Over the course of the movie, Damien gradually adjusts to the new status quo by wearing less and less comfortable clothes, some might say even sexy and revealing skirts and shorts (with a handbag to match). He begins to accept that he has to be concerned with his own appearance to get somewhere in this world after listening to a handful of truthfully hurtful comments regarding his weight, age and chest hair. His own thoughts begin to resemble thought processes women are conditioned to think in this regard, since being attractive suddenly requires a handful of effort on his part all of a sudden. It becomes clear to him that women get to do whatever they want (no more shaving or makeup), say whatever they want to say and wear clothes that are plain, comfortable and exempt them from objectification. He on the other hand gets degraded and should adjust himself in every way to please the women who for some unfathomable reason run the world.

Damien no longer is a part of the dominant gender and therefore is expected to act accordingly by submitting to the dominant gender in the workplace as well as in private. More specifically, it is no longer important whether or not his sexual needs are fulfilled too, as long as the female's are and his ideas are all of a sudden not worth much either. After all, it can be difficult to take men seriously when scandalously revealing billboards and commercials portraying their submission or employment in stripclubs is all around. And so the asymmetrical sexism runs deeper and deeper in this movie.The voices of both genders are not taken equally seriously. In the first few minutes of the film a woman gets ridiculed for her suggestion that women could be a target audience. 15 minutes later it is the man whose effort itself is seen as endearing yet unnecessary if it is not ignored outright. Another particularly striking scene from the work environment portraying how low

a person's value can be held is when the woman conditions a man's promotion on sexually pleasing her, which for Damien and viewers like us alike could have come as quite a shock. After all, in the patriarchal world we live in it is not often that we hear of such cases. Yet upon thinking about it, it might seem quite enraging how shocking it seems for a woman to dominate a man in this way, yet the reverse is entirely normalized in our society. Or would you disagree?

Further stereotypes are dismantled as men become the primary caretakers who have to make the call between having children and a career, while women are the strong characters, which is also why they are able to carry the children in the first place. Yet another inversion in the movie portrays that it's not the women that are in any way limited by their biological clock, rather it's the men, which is why Damien's father and partly mother soon appear to be pressuring him into settling down. Of course, in this fictional world it is also normalized that women cheat on their faithful and loving husbands that hold the households together. But as chance would have it, the men see some issues in their society like we women do in ours and start a movement, masculinism. Their goal? Equal representation, opportunities, rights etc. Sound familiar?

In conclusion, this movie is a perfect portrayal of the ridiculous world we live in and all that women endure just because that's all they know. It's hilariously absurd, yet it is the fact that we find it so absurd that makes it just enraging enough to make us think about it. The things that Damien went through that made us feel sorry for him are the things we routinely perform. It's a habit. The reason why this movie is so important is that many men and women alike do not realize the great disparity that exists among the two genders even nowadays. The treatment and expectations are far from equal and though things are changing those ingrained thoughts that we are fed from the moment we encounter the norms of our society will take some time to eradicate. As a result, it will require significant education (in some cases even reeducation) of the population via various means such as this movie. It is feasible, and those more optimistic might even see the shift taking place already in many nations. *After all, we can all begin with ourselves and those in our immediate surroundings to make the world a better place for everyone.*

ŠKOLE ZÁLEŽÍ NA TVOJEJ BUDÚCNOSTI!

Ema Kŕčová, Teo Hasala, Nelly Mihaliaková

Pozeráš na svojho spolužiaka vedľa v lavici (alebo v dnešnej dobe, na kamere), ktorý od prvej triedy základnej školy vie, že sa chce stať chirurgom. Keď si sa spýtal iného spolužiaka, povedal ti, že jeho sen je študovať ekonómiu vo Viedni. Spolužiačka exceluje v písaní poviedok a najlepší kamarát má našliapnuté na kariéru úspešného programátora. No rozhodnutie o tom, čomu sa chce človek po zvyšok života venovať, nie je jednoduché a nie každý v tom má od začiatku jasno.

Počas februára ŽŠR spolu s výchovnou poradkyňou pani Bučkovou zorganizovali práve dve akcie, ktoré ti môžu pomôcť tieto náročné rozhodnutia uľahčiť a upratať ten neporiadok v hlave. Najprv sa konal Draft GJH a o týždeň nato akcia Ako si vybrať semináre. Zakaždým s miernymi inováciami, no tieto dve akcie sa organizujú na GJH už pár rokov. Jedno úzko súvisí s druhým, keďže na základe výberu seminárov si pravdepodobne budeš vyberať aj odbor na univerzite. Nevieš, aký je rozdiel medzi seminárom z anglickej konverzácie a seminárom z anglickej gramatiky a prečo ten spolužiak tak veľmi túži ísť na univerzitu do Viedne? Žiadne strachy, práve na to tu tieto dve akcie sú!

VÝBER SEMINÁROV

Tento rok – tak ako všetko ostatné – sa aj akcia **Ako si vybrať semináre** uskutočnila online formou. Na každý deň boli naplánované prednášky z istej skupiny predmetov, napr. humanitné vedy, technika či jazyky. Okrem súčasných seminaristov svoje názory a postrehy sprostredkovali aj absolventi jednotlivých seminárov, ktorí zas ponúkli pohľad na to, ako im ich výber a nadobudnuté vedomosti pomohli na prijímačkách na univerzity a aj v ich ďalšom štúdiu. Pri troške šťastia sa človek okrem povinných formálnych informácií, ako sú priebeh seminárov, náročnosť či množstvo práce dozvedel aj o pikoškách o učiteľoch (samozrejme, pozitívne). Spomenuli však aj to, aký typ študenta či aké záujmy sa na dané semináre hodia, čo po nich môžeš ísť študovať a v akých kombináciách je fajn si semináre vybrať. Úlohou spolužiakov prezentujúcich na akcii bolo uľahčiť ti náročný výber seminárov predovšetkým, ak ťa zaujíma všetko naraz alebo vôbec nič, a veríme, že sa im to podarilo.

A KAM PO GJH?

Narozdiel od akcie na výber seminárov, v **GJH Drafte** ide už o vysoké školy. Predchádzajúcich ročníkov sa vždy zúčastnili profesori jednotlivých univerzít, ktorí prezentovali dané školy a odpovedali potenciálnym záujemcom na otázky. Tentoraz sa však Draft niesol v celkom inom duchu. Namiesto profesorov nás virtuálne navštívili absolventi GJH, študujúci na Slovensku či v zahraničí, a podali nám ich študentský pohľad na svoje univerzity.

Oproti dávnejším Draftom sme sa teraz mohli pozrieť priamo do lavíc, nielen za katedru, a možno to malo lepší efekt pri našom rozhodovaní. Je však pravda, že prednášajúci občas nevraveli o formálnych veciach, len o svojich pocitoch a o tom, ako ďaleko od intráku je fajnový bar (čo však neznamená, že tieto informácie by nemali rozhodovať pri našom definitívnom rozhodnutí). Profesori vedeli presne odpovedať na otázky ohľadom prijímačiek, fungovania školy a najmä vedeli o viacerých fakultách či odboroch.

Na druhej strane bolo určite inšpiratívne vidieť všetkých tých mladých ľudí, ktorí s nadšením hovoria o svojich školách a štúdiu, a vnímať, ako ich to veľmi baví a napĺňa. Hoci ich záujmy sú rôznorodé, od divadelného umenia až po medicínu, všetci pochádzajú z GJH a takáto diverzita je jednoznačne pôsobivá. Počúvať našich zanietených predchodcov bolo príjemné, a možno aj vďaka nim sa inšpirujeme my ostatní, ktorí sme si nie úplne istí, ako sa ďalej chceme na našej študijnej ceste uberať.

Tak či tak, tento ročník bol veľmi úspešný, aj keď sa odohral celý v online svete, ako dnes napokon všetko. Ak ste ho náhodou nestihli, alebo nezaregistrovali, vôbec sa nebojte, podobné akcie ŽŠR s pani Bučkovou určite zorganizujú aj na budúci školský rok, keďže by sa dalo povedať, že už je to tradícia. Ak nemáš jasno v tom, či ostať doma v mamahoteli alebo preskočiť hranicu do Česka, či vyletieť z hniezda ešte ďalej, naozaj ti Draft veľmi odporúčame, či už sa vrátime k "starému Draftu" s profesormi, alebo zostaneme pri študentoch. Možno sa v príbehu niektorého zo študentov nájdeš aj ty, alebo ťa daná škola očarí úžasnými labákmi, prístupom k žiakom alebo ľahkými prijímačkami (či už spomínaným fantastickým klubom za rohom). Je podľa nás super, že tu táto možnosť nahliadnuť na univerzity je a že škola sa snaží, aby sme urobili čo najlepšie rozhodnutia pre našu budúcnosť, ktorá už bude mimo GJH. Neváhaj teda a hneď ako sa budúcoročný Draft ohlási, rezervuj si čas na rande s odbormi, ktoré ťa zaujímajú. Naopak, ak ti ešte pár rokov na GJH zostáva a nemáš čas trápiť sa tým, čo bude potom, pretože pred tebou stojí výber seminárov, aj tam ti škola ponúka pomocnú ruku a určite stojí za to.

Ďakujeme ŽŠR, všetkým učiteľom,
súčasným a aj bývalým žiakom, ktorí sa podieľali na akciách!

Samo Lebkova psychiatrická poradňa pre deti a mládež

Teo Hasala, Šimon Bulla, Tibor Demko

V prvých troch dieloch seriálu doktor Samo Lebka sa zoznámime s renomovaným detským psychiatrom s vynikajúcou reputáciou, ktorý čelí detským problémom prvého rangu netradičnými, no veľmi efektívnymi metódami nefinancovanými Elonom Muskom ani Billom Gaťom.

Súvislosti s reálnymi osobami sú čisto náhodné a ich výskyt je čisto náhodný.

Prvý prípad

Juro: Dobrý deň pán doktor. Volám sa Jurko Etkáč a vôbec neviem, čím to je, ale vždy keď vyjdem von, tak cezo mňa presvitá slnko. Už dlhšiu dobu sa snažím chytiť nejaký ten bronz, lebo frajerke sa páči taká tá exotika. Ale šak takto to nejde! Cítim sa jak fóliovník.

Samuel Lebka (psychiater na tínedžerskom oddelení): Nemohli by ste sa postaviť viac ku záclone? Vôbec vás nevidno jak tu to slnko svieti.

Juro: Vidíte, pán doktor, presne o tomto hovorím. Minule si ma ani frajerka nevšimla, keď som ju čakal pod oblôčkom. Takto je to dobre?

Samuel Lebka: Viete čo, radšej sa postavte späť, však škaredý ste jak noc!

Juro: Presne o tomto hovorím! Všetci sa mi smejú. A pri tom taký švárny junák som bol. Čo sa mohlo stať?

Samuel Lebka: No, pán Etkáč, to je zložité určiť, môže to byť nízkou hladinou sebavedomia. Takí muži, čo sa sami necítia jak chlapi, zväčša vyblednú. To je asi aj váš prípad. Smiem sa vás opýtať, ale teraz na rovinu, čo robíte pre to, aby vás bolo aspoň trocha vidno?

Juro: Jak že čo, šak CSko hrám od rána až do večera. Závidíš, ty Samo Lebka?

Samuel Lebka: A sme doma! To je tá dnešná mládež. Len čumí do tých leptopou a computerov a potom sa diví, že z nich ani chlapi nie sú. Síce môžeš hrať za teroristu v counter strike-u, ale to z teba arabského princa nespraví, kamarát.

Juro: No a čo teda odporúčate, pán doktor?

Samuel Lebka: Aspoň na hodinku sa prebehnúť, to aj s tými čaptavými pahnátmi dokážeš. Reku, aby ťa aspoň trocha bolo vidieť.

Juro: Dobre pán doktor, sľubujem.a

Samuel Lebka: Už si odišiel, či tu ešte kvasíš? Nevidím ťa.

Juro: Kvasím, ale už, už som het.

Druhý prípad

Simon: Zdravíčko pán psychiater. Som Simon Cibula a mám taký problém, viete. Neviem, jak mám pribrať. Idem von a stačí jemný vánok a už ma metá!

Samuel Lebka: Joj, však to je ešte horšie jak ten pred vami! Hybajte na váhu, nech si posvietim na to vaše bruišisko.

Simon: Ale veď mňa ani váha nebere.

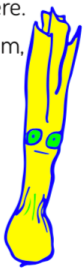

Samuel Lebka: Tak to je asi problém, bráško.

Simon: Šak preto ma sem zavialo.

Samuel Lebka: A jesť si už skúšal?

Simon: Čo, prosím? A kedy, šak ja mám kapelu.

Samuel Lebka: A to je problém?

Simon: No evidentne áno, keď som vychrtlý jak tyč.

Samuel Lebka: A to hráš celý deň?

Simon: Áno, gitara mi prirástla ku srdiečku. Doslovne.

Samuel Lebka: Takže od svitu až do mrku?

Simon: Aj v noci pán psychiater.

Samuel Lebka: Tak to si asi beznádejný prípad. Jedine, že by som ti prsty pospínal.

Simon: A kŕmiť ma radšej nechcete?

Samuel Lebka: Kŕmiť v pohode, ale počúvať tvoju „muziku", to by som sám musel skočiť k psychiatrovi.

Simon: Tak teda dobre.

Tretí prípad

Vč. Ella Medonosná: Pán psychiater, dobré ránko.

Samuel Lebka: Dobré ránko, slnko mojich očí. Aký problém kvári tvoju nežnú dušu?

Vč. Ella: Že mi žiadny nedá pusu.

Samuel Lebka: A to ako? Ty že nemáš nápadníkov? Či otočíš sa im od hnusu?

Vč. Ella: V tom nie je pes zakopaný. Každú chvíľu mi napíše nejaký na tie instagramy.

Samuel Lebka: Pravda, to je klišé, radšej keby ťa vzal na Bahamy.

Vč. Ella: Presne, po tom túži srdce dámy.

Samuel Lebka: A čo v tom chlapcom teda bráni?

Vč. Ella: Že vraj covid, ale tomu neverím.

Samuel Lebka: Tak ukáž insta, checknem ťa, preverím.

Vč. Ella: Volám sa tam že @vc_ella_medonosna.

Samuel Lebka: Nechápem, šak si tu jako zo sna!

Vč. Ella: A v čom je teda problém?

Samuel Lebka: Však tu na teba pozrem...

Vč. Ella: No a?

Samuel Lebka: Trochu posunúť by si sa mohla.

Vč. Ella: Čo? Nechápem. Prečo?

Samuel Lebka: Však v realite vyzeráš jak vreco. Hlavu bych ti sťal mečom!

Vč. Ella: *smutný kukuč* Stala som sa výsmechu terčom.

Samuel Lebka: Sama si za to môžeš! Nejeden len klamstvu sadol na lep! Tak tam pre Boha ozajstné fotky nalep!

Vč. Ella: Máte pravdu asi. Dám si tam prirodzené vlasy.

Samuel Lebka: Nielen vlasy. Aj ten mejkap, nikto v tejto dobe nechce fejka. Aj všetko ostatné.

Vč. Ella: Ďakujem, bolo povedané všetko podstatné.

Samuel Lebka: Paráda, že si došla do mojej poradne; neboj ty nič, nastávajúci z teba odpadne.

Od januára tohto roka sedí za riaditeľským stolom GJH Mgr. Jana Fraasová, PhD. Novozvolená pani riaditeľka nám poskytla rozhovor (samozrejme, v online priestore), v ktorom sme ju poriadne vyspovedali. Dozviete sa napríklad o jej súkromí alebo o celoživotnom vzťahu k našej škole a taktiež sme jej položili otázky, ktoré ste vy, naši spolužiaci, sami navrhli (z čoho máme veľkú radosť).

Vieme, že ste absolventkou GJH a odvtedy ste s našou školou spätá. Prečo ste sa rozhodli študovať na GJH?

Ja som s touto školou v skutočnosti naozaj spätá od detstva. Predpokladám, že som sem prvýkrát prišla už ako dvojročná... možno ešte skôr, lebo tu robila moja mama. Čiže otázka kam inam mi ani nenapadla.

Keďže ste tu od útleho detstva, ktoré spomienky sú pre vás z tej doby najsilnejšie? Ako ste ako študentka vnímali našu školu?

Keď som bola maličká, chodievala som sem na Mikuláša a podobné akcie. No spomienky, ktoré sú v mojej pamäti živšie, sú až z čias strednej školy. Spájajú sa mi najmä so spolužiakmi, s ktorými sme boli úžasný kolektív - doteraz sa stretávame a sme v kontakte. Keďže mi bol triedny pán profesor Demáček, absolvovali sme nekonečne veľa výletov, ktoré sú pre mňa ako taký leitmotív môjho štúdia.

Spomenuli ste pána prof. Demáčka - máte nejakých profesorov, ktorí vás učili a teraz ste s nimi kolegyňa? Je niekto taký momentálne na škole?

Pán Demáček ma zavolal ako prvý učiť naspäť na školu, keď som bola prváčka na výške. A dnes, no... je ich viacej. Nechcem na nikoho zabudnúť, ale priamo ma učili pani Grečnerová, pani Mlynarčíková, pani Mináriková, pani Horváthová, pani Karácsonyová, pani Kalašová, pani Hafnerová, pani Bučková.

A bolo to ešte zvláštnejšie, keď som nastúpila. Človek má iný pohľad, keď je dieťa, úplne iný pohľad, keď je študent a keď je kolega, je to zase iné.

Akou študentkou ste boli? Mali ste v obľube aj iné predmety ako matematiku a informatiku?

Nikdy som to nemala definované v zmysle, že "tento predmet je mojím obľúbeným". Dokonca ani v matike by som nepovedala, že všetky témy som mala obľúbené. Čiže dalo by sa povedať, že takmer v každom predmete bola nejaká časť pre mňa zaujímavá.

Odkedy ste vedeli, že pôjdete práve matematickým a učiteľským smerom, keď vaše zameranie a záujmy boli očividne širšie?

Asi pomerne od mala, lebo u nás to bola rodinná záležitosť - tie prírodné vedy. Nikto na mňa netlačil, ale v prostredí, kde som vyrastala, to bolo napokon prirodzené.

Videla som, že moja mama je spokojná. Niežeby nemala starosti, to určite nie. No napriek tomu si myslím, že bola rada, že si zvolila túto cestu a svoj postoj do určitej miery preniesla aj na mňa. Ako deti sme jej kukali do písomiek a akože pomáhali opravovať. Tak ako sa dieťa lekára hrá doma a počúva, či bábiky správne dýchajú, tak som si ja posadila bábiky do triedy a rozdávala som im päťky.

Čo vás na matematike najviac priťahuje?

Mne sa matika veľmi spája aj s umením, nájde sa aj kopa populárno-vedeckých vecí - matika v hudbe, hudba v matike a detto vo výtvarnom umení alebo vo fotografii. Ja som svojho času robila aj nejaké prednášky, kde som sa snažila ukázať matiku v tom, čo som akurát hrala na gitare a tiež matický pohľad na to, prečo nám niektoré súzvuky tónov znejú príjemne a iné nie.

Tu by som ale rada zdôraznila - musí to byť matematika v zmysle nejakého rozmýšľania a objavovania súvislostí, nie počty. To ma baví.

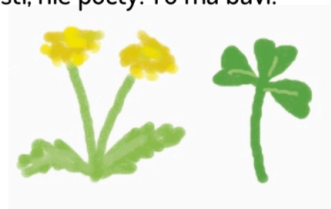

Aké sú Vaše plány/vízie/zmeny, ktoré by ste rada zaviedli počas vášho riaditeľského pôsobenia?

V prvom rade treba zachovať kontinuitu fungovania školy. Nechcela by som teraz postaviť všetko na hlavu. Jednak preto, že si nemyslím, že to funguje zle. Ale taktiež preto, že to, čo som si vždy cenila a prečo som chcela ísť práve na túto školu, bola pozitívna atmosféra a slušná komunikácia. Študent tu nie je poradové číslo, ktoré nesmie mať názor alebo nápad, má možnosť sa realizovať. Čiže moje vízie sú do veľkej miery toto celé zachovať a poprípade, tam, kde to je pokazené, sa to snažiť opraviť.

Viacerí študenti sa v otázkach zaujímali najmä o vylepšenie bilingválneho programu, napríklad o možnosti seminárov v anglickom jazyku. Nachádzajú sa aj tieto typy problémov vo vašej agende?

Čo sa týka bilingválneho programu, tak to je do veľkej miery neriešiteľná záležitosť - v skutočnosti z finančných dôvodov. Keby sa v nejakej bilingválnej triede dohodlo aspoň 12 študentov, že chcú mať seminár, napríklad z biológie po anglicky, vedeli by sme ho otvoriť. Druhá vec je, samozrejme, to, že potrebujeme na to mať učiteľa, ktorý vie po anglicky. Práve preto sme začali robiť semináre naprieč programami, aby mali bilingválni študenti rovnaké možnosti v zmysle predmetov.

Ak by neexistovali žiadne finančné či právne prekážky, aké zmeny by ste nastolili či už na našej škole, alebo v školstve vo všeobecnosti?

Správna odpoveď je, že neviem, lebo v týchto úvahách nežijem. Ak by som nemala žiadne prekážky, umožnilo by mi to nabrať učiteľov nie podľa toho, že sa mi hlási jediný, ale mohla by som si vybrať. Keď sa vrátim k predchádzajúcej otázke, mohla by som otvoriť seminár pre dvoch ľudí, takže by som mohla splniť vaše predstavy a túžby v oveľa väčšom meradle, ako sme schopní teraz. Možno by sa dali nakúpiť lepšie knihy alebo viacej kníh.

Napísali ste Zbierku úloh z matematiky s p. Kosperom, plánujete ešte písať knižky?

Keď sa budem nudiť a nebudem mať čo na dôchodku robiť, tak sa tomu nebránim. Je to práca veľmi dlhotrvajúca a absolútne nezárobkovo činná. Vedela by som si to predstaviť, keby ma to vedelo živiť, napríklad rok nebudem učiť a spravím nejakú učebnicu.

Vieme, že ovládate hru na klasickej gitare, čo pre vás znamená umenie? Prezradíte nám nejakých obľúbených umelcov?

Hrám, to je zlý čas. Hrala som na gitaru pomerne dlhé roky, ale záľuby sú v tomto momente a vlastne už niekoľko rokov bokom, lebo nestíham. Ale keď niečo stíham, tak idem rada na turistiku a rada čítam. Som zavŕtaná už veľa rokov v holokaustovej literatúre. Študentom by som odporučila titul Chlapec v pásikavom pyžame, pretože to je čitateľné. Keby som hovorila o nejakých životopisoch nemeckých pohlavárov, tak nikoho asi nenamotivujem.

Vždy som bola na vážnu hudbu, rada chodím do filharmónie. Nemám žiadneho obľúbeného interpreta ani skladateľa. Od každého sa mi niečo páči. Priznám sa, že úplne moderné veci veľmi nemusím, možno preto, že to mám málo napočúvané.

Ste aj divadelný typ?

Balet, opera kľudne. Čo sa týka činohry, som do istej miery staromódna, nemám rada príliš veľa vulgarizmov, ktoré prináša súčasné divadlo. No také L+S ma ešte nesklamalo, rada tam chodím. Filharmónia je istota. Tam viem, na čo idem. (smiech)

Boli vaši profesori počas stredoškolského štúdia aj inšpiráciou a dôvodom vašej záľuby k turistike?

V podstate áno. Triedny mi bol pán Demáček a hneď v prvý deň nám povedal, že vo štvrtok odchádzame, ideme do Tatier, na Kriváň. Ja, že dobre. Pamätám, si že som vliekla ruksak, ktorý ma skoro privalil, lebo som nevedela, ako sa mám zmysluplne zbaliť a navyše som si myslela, že si ten ruksak necháme niekde dole pri vlaku, že ho nebudeme vláčiť hore-dole. Bolo to úplne inak. Topánky som mala podľa mňa požičané, takže som bola totálne otlačená. Ale o dva týždne sme išli na ďalší výlet do Tatier a potom sme už chodili stále.

Naša škola má množstvo študijných programov a aj napriek tomu nám študentom pri ponuke seminárov a tvorbe rozvrhu vychádzate v ústrety. Dokáže vytvoriť rozvrhy program alebo sa to nezaobíde bez ľudskej sily?

Rozvrh robia ľudia, napríklad rozvrh na tento rok som robila ja a trvalo mi to prakticky celé leto. Program na to existuje, ale ten vám ten rozvrh urobí strašne škaredý a okrem toho vyhlási, že tých 700 požadovaných vecí urobiť nevie. (smiech) Takže aj tak to musíme urobiť manuálne. Sú to také obrovské papiere a hlavný nástroj je ceruzka a guma. Mnohé školy robia elektronický rozvrh, no tie

rozvrhy sú veľmi často zlé - semináre sú štandardne 9. a 10. hodina. Urobiť rozvrh naozaj nie je triviálne. Prosíme si za to elementárnu vďačnosť a ranný úsmev. (smiech)

GJH definuje už niekoľko rokov modifikovaný citát "Som z GJH, teda som", ktorý sa objavuje na tričkách, okrem toho vznikli pri rôznych príležitostiach, akou bol napr. Dvor GJH, aj iné produkty. Podporili by ste myšlienku (rôznorodejšieho a dostupnejšieho) školského merchu?

Čo sa týka toho, že by bol merch dostupný častejšie, poprípade nepretržite, musela by sa vymyslieť nejaká zmysluplná platforma, ako by to šlo, ale aj v zmysle priestorového, kde skladovať všetky tie veci. Naozaj by to chcelo človeka alebo ľudí, ktorí by sa tomu venovali. Keby sa vymyslelo, ako to dobre a funkčne zrealizovať, tak proti tomu nie som, ale budem pomerne zásadne proti tomu, aby sa menili zaužívané logá a podobné záležitosti. Logo a slogan - "Som z GJH, teda som!", fungujú už 25 rokov. Je to zabehaná značka a nie je na mieste meniť zabehanú značku. Logo školy máme také, aké máme, a nechceme mať modernejšie, lebo to je podľa mňa nezmysel. Naše zaužívané logo a slogan majú už svoju historickú hodnotu.

To je, ako keby sme zmenili názov školy a museli sme si budovať meno od začiatku. Nejaké merche na našej škole na tom zlyhali. Nemám problém s tým, ak si trieda vytvorí svoje triedne tričká, ak to neprezentuje ako školskú vec.

Čo sa týka rôznorodejšieho merchu, ten by sa mal používať na účel reprezentovania školy, tak ako sa vytvorilo „Bežím za GJH, teda som" pre tím, ktorý reprezentoval školu na Devín Bratislava. S mojou staromódnosťou som si na to musela zvykať a doteraz nemám na to ucelený názor. Určite som za nejakú diskusiu, ale zmeny by museli byť naozaj malé, napríklad malé zmeny v nápisoch, logá meniť určite nie.

Na aké dlhé obdobie sa vlastne riaditeľ volí a koľkokrát vie kandidovať? A aký názor máte na to vy?

Riaditeľské obdobie je na 5 rokov a môžeš kandidovať koľkokrát chceš, ale nie je to podľa mňa dobrý nápad. Stratí sa kontakt s učením. Mne príde rozumnejšie chvíľu riaditeľovať a potom sa zasa vrátiť naspäť do učenia. Iba riaditeľovať by znamenalo, že už sa vlastne nedostanem nikdy k matike.

Je zrejmé, že ste tejto škole dali veľa. Čo dala/dáva táto škola Vám?

Neviem to presne pomenovať a naformulovať. No určite mi dala vzdelanie, kamarátov, kolegov, pohľad na život, ktorý je poznačený tým, ako škola fungovala, keď som sem chodila ako študent. Ak by som sa na to pozrela z pohľadu, čo mi dáva učenie, prečo vlastne učím, povedala by som, že učením sa učím do veľkej miery aj ja. A to ma obohacuje. Ak celoživotne robíte s mladšími ľuďmi, získavate cez nich kontakt s moderným svetom.

Úplne na koniec, čo by ste rada odkázali študentom?

V tomto covidovom momente vám chcem odkázať, že sa na vás všetkých teším, keď prídete prezenčne. A budem tolerovať, ako sa budete jeden cez druhého neriadene rozprávať a ja si budem musieť dávať štuple do uší, aby som to prežila, ale bude to omnoho príjemnejšie ako tento podivuhodný prázdny priestor.

No podstatné je snažiť sa byť slušný, snažiť sa druhých počúvať a to podľa mňa do veľkej miery uľahčuje ďalšie fungovanie. Slušnosť ale neznamená, že nemôžem povedať nie alebo nemôžem mať vlastný názor, alebo že musím byť nejako utláčaná. Schopnosti ako vypočuť druhého a vedieť argumentovať sú cenná záležitosť a ich ovládanie môže byť leitmotívom celého života.

Za rozhovor ďakujú Nelly Mihaliaková a Katarína Hrouzková

ZASMEJTE SA DO POPUKU

Alena Medžová

Milí čitatelia!
Keďže je apríl a chceme vám aj spríjemniť čas doma, pripravili sme si pre vás zoznam našich obľúbených komédií.

Maska (orig. The Mask)

„Príbeh beznádejného romantika, ktorého maska zmení na neodolateľného chlapa, ma veľmi zaujal jednak samotným príbehom, ale aj množstvom úžasných efektov, ktoré perfektne dotvárajú vtipnú scenériu. Je to jediný film, ktorý ma dokáže vždy rozveseliť, i keď sa cítim pod psa."

Alena Medžová

Superbad

„Ako študentka GJH by som mala určite povedať nejaký kriticky ocenený film s hlbokou pointou, a preto vravím – *Superbad*. Vráti diváka späť do fantastických dvetisícok, avšak téma je pre mnohých aktuálna: posledný ročník na strednej. Odporúčam pozerať tento film s priateľmi."

Viola Vaneková

Superbad

„Filmy ani seriály nie sú mojou šálkou kávy, venujem sa radšej iným aktivitám. Ak sa ale k niečomu takémuto dostanem, určite si radšej zapnem niečo zábavné na pobavenie a odreagovanie sa, ako niečo vážne alebo náučné, niečo, na čo by som sa musel sústrediť. Komédií som videl už niekoľko, ale k tejto jednej konkrétnej sa vraciam veľmi často. Neviem, či je to tým, že sa odohráva v stredoškolskom prostredí alebo skôr to, že hlavné postavy skvelo stvárnili komediálni veľkáni ako Seth Rogan, Michael Cera a Jonah Hill. Táto komédia jednoducho nemala hluché chvíľky a cez akčné a dynamické scény dokázala za 2 hodiny zhrnúť hádam všetky stredoškolské problémy od alkoholu cez ženy až k drogám. Takže, ak nie ste ako McLovin a máte oficiálny občiansky, určite si to pozrite."

Tibor Demko

The Death of Stalin

„Páči sa mi, ako poukazuje na stalinistickú éru z tragicko-komického uhla. Je to netradičná komédia, ktorá si uťahuje z historických postáv, ktoré väčšina ľudí pozná ako serióznych ľudí. Preto je vtipné ich vidieť ako obyčajných ľudí, ktorí sa tiež boja a robia chyby."

Daniel Fedmar

Niekto to rád blond (orig. White Chicks)

„*White Chicks* je jedna z mojich najobľúbenejších komédií. Tento film má ľahký humor, nemusím nad ničím rozmýšľať. Zapnem si ho, keď mám ťažký deň alebo keď si len chcem niečo pozrieť, čo my zlepší náladu."

Khushi Mittal

Drž hubu (orig. Sta' zitto... non rompere)

„Čo sa týka komédií, nie som moc náročný, zasmejem sa aj na jednoduchých vtipoch Adama Sandlera, ale tak ako som sa smial na komédii *Drž Hubu*, tak som sa nesmial už dlho. Príbeh je o dvoch väzňoch, ktorí sa snažia ujsť z väzenia a následne každý si splniť určité povinnosti. Aj keď samotný útek je len krátka časť celého filmu, s ním zábava zďaleka nekončí práveže naberá grády. Komédia bola úžasná hlavne v tom, že ukazuje ten istý príbeh z troch rôznych pohľadov. Samozrejme, máme väzňov, potom aj políciu, ktorá ich hľadá, a následne aj mafiánskeho bossa, ktorý chce za každú cenu nájsť jedného z dvojice, ktorý ho okradol ešte predtým, ako ho zatkli. Komické situácie, do ktorých sa dvojica dostáva, sú ešte zábavnejšie, keď vidíme, ako policajný komisár nevie, ako na situáciu reagovať, a mafián zúri, lebo znova mu dvojica ušla. Aj keď je film pomerne krátky, len 85 minút, každú minútu si naplno užijete a na konci si budete len priať, aby bol film dlhší. Odporúčam každému, kto sa chce poriadne zasmiať."

Boris Kraus

Niekto to rád horúce (orig. Some Like It Hot)

„Keď sa povie kultová komédia, ako prvé mi napadne moja srdcovka – *Some Like It Hot*, ktorú som videla najmenej desaťkrát. Božská Marilyn Monroe, plno príznačného humoru a aj sem-tam nejaká tá dráma. Bizarný príbeh plný bizarných situácií, ktorého hlášky sa stali kultové a nezabudnuteľné ako najmä tá záverečná – „Well, nobody's perfect." Ak ste film ešte nevideli, určite odporúčam tak urobiť, pretože stojí naozaj za to. Príjemné pozeranie!"

Nelly Mihálková

O koňoch a ľuďoch (orig. Hrossí oss)

„Je mnoho dobrých komédií, ktoré sú viac či menej komerčne známe, veľmi rada mám francúzske komédie, v ktorých hlavnou postavou je smoliar, no do pozornosti by som vám chcela dať islandský film *O koňoch a ľuďoch*, ktorý ani nie je klasifikovaný ako komédia, ale vďaka mnohým absurdným až groteskným situáciám či prítomnosti čierneho humoru v ňom nie je núdza o smiech. A ako inak, aj tu sa do popredia dostáva muž, ktorý je tak trochu čudákom, no to by mohlo platiť pre takmer všetky postavy, ktoré dotvárajú osobité prostredie krásneho, ale drsného Islandu."

Beata Pecková

Dlec v sukni (orig. Mrs. Doubtfire)

„Tento film má krásny príbeh, je to perfektne spracované a humor v tom filme, to je už len ďalšie plus."

Katarína Gersová

The Importance of Constants (a.k.a. Routines) in Times of Madness

Emma Zoboková & Khushi Mittal

Each and every one of us has our own way of going about a day. Some have strict schedules, where every hour is accounted for while others despise having a predictable planned out day. While the general consensus is "to each his own", there might be something about having a routine that gives a person a sense of control. Now you may ask, why is having control necessary? It is necessary to have some control and organization, especially in these stressful times where our only constant is what we choose to control. Amidst this uncertainty, having a routine that works for you, makes you fulfilled and happy and helps you establish healthier habits might be the key to a less stressful life. A common misconception with routines is that you need to plan out a full day ahead of you. However just planning out a morning and evening routine can be beneficial, while giving you a space to complete your work and spontaneous plans or calls throughout the day. Generally, a routine can serve as a stress free zone where you can fulfill whatever your mind, body and soul require.

Both students and teachers have faced a difficult time, where the transition to a home school has created a source of problems for people used to a schedule. Lack of the organization and structure may cause stress, anxiety, depression or other mentally taxing issues. To combat such issues, many researchers have taken it up to find some solutions to this problem. A lot of research (for example by Katherine Arlinghaus and Craig Johnston - "The importance of creating habits and routine") has proven that **routines do in fact help with stress, being more productive as well as the incorporation of good habits into daily life.**

Many people have a tendency to give up the planning as they are confused about where to begin.

> A good way to start with planning routines is to set sleep and waking up times, meal times, work/school times as well as free activity time slots.

This helps gain understanding of how much free time one has during a single day. It is quite obvious that these routines may vary from day to day, but having at least something to stick by is helpful. An essential thing to keep in mind is that a routine is something you structure according

to your own needs. These include all the things that you want to accomplish in a day to help keep you healthy, positive and get work done. This is why you should incorporate physical activity, something to help your mental state, resting, as well as keeping in touch with family and friends.

> Making a list full of activities that you do on a daily basis (e.g. chores, meals, physical activity, school schedule) can help you get a sense of which tasks you need to get done and how much time you have to include more activities.

The key is to not overwork yourself - a routine is there to help you structure a day, not add more stress to it.

At its core, the art of creating routines varies a lot. Some people prefer to make a basic to do list, while others deliberately schedule each hour for a certain activity. What you do depends solely on you and the nature of your tasks.

> With high priority tasks that need to be done by a certain time which are for example deadlines, it might be better to schedule your time to really get to it.

It takes time to get used to it and sticking by it as much as possible is the most you can do. Acknowledging that a created routine is not set in stone, and is there for you is the best approach to it. You can make tweaks and changes all the time depending on what works and what does not.

Think of it in the way that creating a routine essentially helps you understand and identify your own needs.

> We are all different. What works for you may not work for your best friend. Focus on what motivates you - it could be a walk, meditation, listening to a podcast or music, working out, painting or reading. The possibilities are endless and so are the many routines that people have in this world.

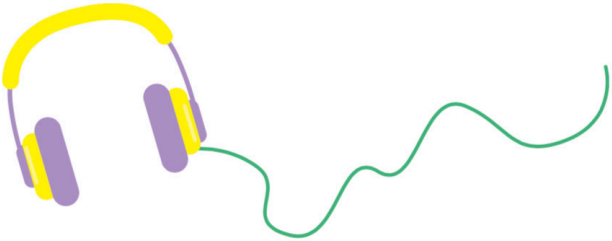

If you want to inspire yourself and create a morning/ evening routine here are a few activities we would recommend incorporating in your schedules that help us find motivation and peace during this time of madness.

Morning routine:

- Making your bed
- Drinking Water
- Stretching for a few minutes
- Meditation
- Yoga
- Take a shower and get ready
- Have a nutritious breakfast
- Journaling
- Review your To- do list
- Reading
- Morning Walk

Evening Routine:

- Journaling
- Write a To- Do list for the following day
- Maintaining hygiene
- Connect with loved ones
- Reading
- Winding down
- Watching a favorite show/movie
- Take a warm bath

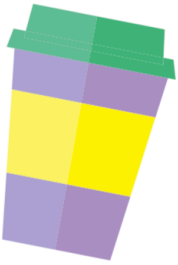

Listed above are just some ideas to get you started. Remember to create a routine that works for you and makes you feel good and energized. Let us know about your own routines and send them to our Instagram DMs. We would love to know what works for you and share it to our readers/ followers. - **@novohradskanewsletter**

“Už odmalička ma to tiahlo k vede.”

Rozhovor s Paulínou Vicenovou

Tím Humans of GJH

Paulína Vicenová, študentka IBD programu, si tento rok ako jediná na Slovensku našla v emailovej schránke oznam o prijatí na jednu z najlepších univerzít na svete - The University of Oxford. Napriek tomu, že je to pre ňu splnený sen, nie je všetko až také ružové a narazila na komplikácie s financiami. O tom, ako tento problém rieši, ale aj ako vyzeral prijímací proces alebo koľko námahy stojí za týmto veľkým úspechom, nám prezradila v rozhovore pre Humans of GJH. My vám prinášame jeho plnú verziu.

Bola si úspešne prijatá na Oxford - konkrétne na odbor biomedicína, čo je obrovský úspech a gratulujeme ti. Prečo práve tento odbor? Ako si sa k tomu dostala?

Už odmalička ma to tiahlo k vede, ale nebola som vždy zameraná na medicínu alebo biomedicínu. Mala som obdobie, keď sa mi páčila atómová fyzika alebo matematika, ale postupne som si uvedomila, že v budúcnosti by som chcela robiť niečo, pričom by som priamo pracovala s ľuďmi a pomáhala im. Moja prvá myšlienka teda bola, že sa stanem doktorkou, a teda budem v kontakte s pacientmi - s touto víziou som prišla aj na GJH do IB programu. To bol môj pôvodný sen - vyštudovať na Oxforde medicínu. Postupom času som si však uvedomila, že možno by ma viac naplňalo, keby som mohla pomáhať práve tým doktorom. Preto som sa v závere rozhodla pre program biomedicíny, ktorý sa snaží vyvíjať nové terapie, praktiky a inovatívne prístupy k pacientom. To je pre mňa to zaujímavé.

Aké boli tvoje pocity, keď si sa dozvedela o prijatí na Oxford? Počítala si s tým, že sa dostaneš?

Mala som veľmi zmiešané pocity. Vôbec som nevedela, akú mám konkurenciu, akí sú tí ďalší vyše 500 študenti, ktorí sa hlásia so mnou. Na jednej strane sa mi zdalo, že mám dobré šance. No stále tam bola taká neistota, že „prečo by som sa mala dostať práve ja, dievča zo Slovenska". Takže keď som sa dozvedela, že ma prijali, bol to najprv pre mňa obrovský šok. Nebola som si istá, či je to naozaj pravda, keďže som sama sedela pred počítačom a sama som pozrela na tú správu. Obávala som sa, či to nie je len omyl, nechcela som sa dopredu tešiť - čo ak by sa náhodou niečo stalo. Samozrejme, postupne som si to uvedomila a to bola veľká radosť.

Čo všetko obnáša taký prijímací proces? Čo všetko si musela pre to urobiť?

Bolo to všetko celkom náročné, ale úprimne ma to aj bavilo, pripravovať sa na prijímačky na tento program, pretože ma to zaujíma. Najprv som musela napísať Personal statement, teda motivačný list, kde som sa predstavila a uviedla veci v zmysle „prečo by mali zobrať práve mňa". Bolo to pre mňa náročné, lebo to bol prvý dokument, kde som musela prezentovať a chváliť samú seba. Na to vôbec nie som zvyknutá, bolo mi to teda trochu neprirodzené. Taktiež mi s tým pomohlo veľa ľudí, za čo som im veľmi vďačná. Ďalší krok boli samotné prijímacie skúšky. Našťastie, štýl skúšok mi sadol, bolo to zamerané skôr na praktickosť a spôsob zmýšľania, než samotné vedomosti a fakty. Avšak nevravím, že to nebolo náročné. Zisťovali si tým, ako predmetu rozumieme, či preň máme vášeň a či si vieme dať do súvislosti teoretické poznatky s praxou. Na záver boli interviews. Ako inak, aj to bolo veľmi stresujúce, no na druhej strane sa mi to páčilo - mohla som sa s odborníkmi porozprávať o témach, ktoré ma bavia.

Prijatie na Oxford je snom mnohých študentov. Máš nejakú tajnú radu alebo niečo, čo ti veľmi pomohlo? Čo bolo najdôležitejšie, keď si sa pripravovala?

Myslím, že je dôležité jednak začať skoro s prípravou, a druhak vybrať si také zameranie, ktoré vás skutočne baví, niečo, čomu sa dokážete venovať aj vo voľnom čase. Ak by to bola veda, človeku sa môže hodiť čítanie kníh a článkov o nových objavoch, prípadne sa zapojiť do nejakej dobrovoľníckej činnosti alebo chodiť do laboratória. Je dôležité mať dobré známky v škole, ale zároveň treba robiť aj niečo naviac vo voľnom čase. Škola samotná nestačí, lebo všetci žiaci, ktorí sa hlásia na Oxfordskú univerzitu, majú dobré známky. Jednoducho, treba mať nejaký prvok, ktorý ťa odlíši od ostatných. V neposlednom rade je dôležité mať dobré vzťahy s ľuďmi okolo seba, či už sú to učitelia, spolužiaci, alebo ktokoľvek iný, s kým sa stretávate vo voľnom čase. Pretože potom sa môže stať, že sa ocitnete v situácii, keď hľadáte financie a zrazu vidíte, koľko ľudí vás podporuje. Treba si vybudovať sieť, na ktorú sa môžete kedykoľvek spoľahnúť. To teraz veľmi oceňujem a ďakujem všetkým, ktorí ma podporujú. Tak by som zhrnula odporúčania odo mňa.

Z biomedicíny ťa vraj zaujíma celkom špecifická téma – epigenetická terapia. Čo ťa viedlo zamerať sa práve na túto oblasť?

Prvýkrát som sa o nej dozvedela na psychológii, keď sme preberali, do akej miery gény a prostredie ovplyvňujú správanie ľudí. Epigenetika ma veľmi zaujala, pretože princíp epigenetiky dáva ľuďom akúsi nádej – hovorí o tom, že aj keď máte nejaké zlé predispozície, napríklad na obezitu alebo depresiu, táto predispozícia sa nemusí vyvinúť, ak tam je epigenetická zmena, napríklad dobrý životný štýl. Ale na druhej strane, epigenetická zmena môže zapríčiniť aj zhoršenie zdravotnému stavu. Je fascinujúce, že my môžeme cez epigenetiku zaobchádzať s genetickou informáciou, ktorú máme. Znamenalo by to, že to, čo máme v génoch, nás nemusí bezpodmienečne určovať. To mi príde ako povzbudivý princíp.

Venovala si sa okrem školy aj nejakým krúžkom či olympiádam? Čo si myslíš, že ťa posunulo ďalej okrem vyučovania na hodinách?

Zapojila som sa do mnoho olympiád, mám taký pocit, že do všetkých, ktoré vôbec existujú. Nejak k tomu prišlo, že ja som vždy bola ten človek ochotný sa zapojiť. Ďalšia vec, ktorá bola dôležitá, bolo čítanie kníh na biomedicínsku tému, ale aj, všeobecne, knihy o vede. Tie som spomenula aj vo svojom Personal statement. Všetko sú to skúsenosti, ktoré sa zídu v rámci prihlášok na univerzity, a zároveň sa zídu aj v osobnom živote. Chodila som aj do Ústavu molekulárnej biomedicíny na UK, kde som sa každý pondelok pred pandémiou zúčastňovala výskumných prezentácií, kde som mala možnosť na vlastnej koži skúsiť, ako vedci pracujú, ako prezentujú svoj výskum a čo to všetko obnáša. Dokonca som tam začala po boku jednej doktorky pracovať na vlastnom výskume. Bohužiaľ, výskum bol prerušený pre pandémiu, ale som vďačná za túto príležitosť. Myslím, že možností je veľa. Človek, ktorý sa chce naučiť, si nájde rôzne spôsoby. Napríklad aj podcasty. Tie ma veľmi baví počúvať pri rôznych činnostiach počas celého dňa.

Po Brexite finančné náklady potrebné na štúdium na anglických univerzitách neúprosne vzrástli, aj preto si sa rozhodla zháňať finančnú podporu od iných ľudí. Ako si dospela k tomuto rozhodnutiu?

Krátko po tom, ako som sa dozvedela o prijatí, som vedela, že s financiami budú problémy. V prvom rade som písala na Oxford mojej admission officer, aby mi poradila. Vymenila som si s nimi veľa mailov a dospelo to k tomu, že mám žiadať o pomoc tu, na Slovensku. Z Oxfordu mi priamo povedali, že sa mám obrátiť na našu vládu, čo však nie je jednoduché. Napriek tomu, že som sa o to pokúsila a písala som na rôzne ministerstvá či rôznym politikom, na Slovensku, žiaľ, nie je nadácia alebo štipendium, ktoré by podporovalo študentov v zahraničí. To je veľká škoda, lebo na Slovensku a aj na našom gymnáziu je veľa talentovaných študentov, ktorých podľa mňa stojí za to podporovať. Ja som sa rozhodla, že sa len tak nevzdám, a skúsim potrebné financie získať iným spôsobom. Bola som inšpirovaná jednou Češkou, ktorá podobne zbiera financie na štúdium biochémie na Oxforde. Už nazbierala okolo 50 000 libier a to bolo pre mňa také povzbudenie, že ak to dokázala ona, tak sa pokúsim aj ja.

Teraz máš vlastnú stránku aj profil na Instagrame, kde ti ľudia vedia prispieť na transparentný účet. Plánuješ aj nejaký iný spôsob ako sa zviditeľniť?

Ja som otvorená akýmkoľvek ďalším plánom. Je to aj z toho dôvodu, že sama s týmto nemám veľa skúseností. Napríklad zajtra (1. 3. 2021) má o mne vyjsť článok v Hospodárskych novinách, tak dúfam, že to mi pomôže. Myslím, že to je celkom dobrá cesta - kontaktovať médiá. Zároveň by som predsa chcela ešte raz napísať na Oxford, či by mi naozaj nijako nepomohli a neskôr asi plánujem priamo kontaktovať osoby, ktoré v minulosti buď darovali nejakú čiastku na štúdium, alebo sú z farmaceutického priemyslu a možno by som sa vedela u nich v budúcnosti zamestnať.

Dokedy musíš potrebnú čiastku vyzbierať?

Na prvý rok štúdia potrebujem nazbierať približne 30 000 eur, a to by som potrebovala mať do konca mája. Ak by som to nestihla, dalo by sa možno ešte nejako dohodnúť s univerzitou posunúť termín v prípade, že by mi už chýbala len malá čiastka. No v septembri musím tie financie mať, nakoľko v októbri už začína školský rok.

Ak by ti Oxford nevyšiel, čo plánuješ spraviť s vyzbieranými peniazmi?

Rozmýšľala som nad tým, ale nie som si ešte úplne istá. Buď by som ich poslala späť na účty, z ktorých prišli, alebo by som ich venovala na nejaký výskum. Určite si peniaze neplánujem nechať, ak by nemali byť využité pre cieľ, na ktorý ich zbieram.

Paulíne držíme palce a ďakujeme za rozhovor. Ak by ste chceli aj vy Paulínu a jej sen podporiť, viac informácií o nej a číslo účtu nájdete na jej stránke:

https://paulina-vicenova9.webnode.sk/uvod/

4 a polhviezdičkový horoskop

Katarína Gersová, Viola Vaneková

Baran

Tento rok vám do vienka prihodí veľa nečakaných situácií a zvratov v živote. Hoci sa vám trikrát vypočítaná rovnica môže zdať konečne správna, uistite sa, že ste nezabudli na nenápadné znamienko mínus, a prerátajte ju pre istotu aj štvrýkrát. Neleňošte! Aj keď si budete myslieť, že po troch hodinách počítania si zaslúžite oddych, nesmiete zaspať na vavrínoch! Vaším vnútrom budú prúdiť tisíce emócií a myšlienok, s ktorými si možno sami nebudete vedieť dať rady. Napriek tomu, že sa snažíte, môže sa vám stať, že len beznádejne kráčate po zamrznutom jazere a jadro veci je ďaleko na dne, kam nemáte šancu dosiahnuť. Vedzte ale, že dlho očakávané oteplenie, a aspoň ako taká šanca dostať sa na dno jazera, príde napríklad v podobe dobrého nápadu a naoko beznádejná situácia sa stane len drobnou prekážkou, ktorú hravo preskočíte.

Rada: Nebuďte viac domasedi. Nebojte sa opustiť svoju komfortnú zónu, obujte si čižmice a vydajte sa na Kolibu - lebo inú prírodu v Bratislave nemáme.

Býk

V tomto roku budete mať veľa príležitostí presadiť sa v práci alebo škole. Netlačte na pílu, výhody vám samé naskáču do vrecák, treba len počkať na správnu chvíľu a prípadne im podať drobnú pomocnú ruku, nohu alebo čokoľvek, čo bude nablízku. Ak by ste sa predsa len topili v nedočkavosti a nemohli vyčkať na vytúženú správnu chvíľu, doprajte si oddych, v poslednej dobe sa venujete každému okrem seba, a práve to môže byť príčinou, prečo sa veci nevyvíjajú tak, ako by sa vyvíjať mali. Planéty neklamú a ak sa vám zdá, že nejdete správnym smerom, vždy pomôže prudká zákruta v podobe relaxu a vlastného pohodlia. To však neznamená byť v posteli dvadsaťštyri/sedem, naopak, skúste nové hobby, alebo si doprajte chvíľku typu „len kniha a ja".

Rada: Nekazte si už viac oči pozeraním do bedne, nebolo už dosť diskusných relácií a tlačových konferencií? Je veľa iných spôsobov ako si pokaziť náladu.

Jupiter v znamení Býka: 13 ľudí na online hodine znamená šťastie - keď uvidíte tento neobvyklý jav, aj zamračený pondelok sa bude zdať krajší ako začiatok prázdnin.

Blíženec

Najbližšie obdobie by vás mal sprevádzať najmä oddych, chodievajte skôr spať a skôr vstávajte, pretože čím viac času strávite v posteli, tým menej budete musieť byť hore. Dostatok spánku vám pomôže pri rozhodovaní, či stráviť online hodinu v pyžame alebo starom tričku, či si dať cez prvú prestávku raňajky alebo sa učiť na nasledujúcu hodinu, a vedzte, že váš deň sa správnymi rozhodnutiami stane efektívnejším.

Šťastie: Efektívnejšie strávený deň značí minimum školských prác robených na poslednú chvíľu, takže sa môžete rozlúčiť s polnočným robením esejí a prezentácií.

Rada: Milý Blíženec. A je to tu. Konečne prišla tá výnimočná chvíľa, na ktorú všetci dlho čakali. Trvalo tisíce rokov, kým sa hviezdy usporiadajú do tohto zoskupenia, celý vesmír sa priam trasie všetkou tou energiou a očakávaním. Cíti to Venuša, cíti to Mars, cíti to vaše okolie, tak konečne otvorte oči aj vy a vyhoďte tú odvekú desiatu z nevybalenej školskej tašky!!!

Rak

Rok 2021 bude pre niektorých ľudí príjemnou zmenou. Pre vás nie. Vaše okolie spozoruje, že ste roztržitý a vzdialený, pričom tieto komplikácie pretrvávajú už nejaký ten piatok. Ak sa tento oblak negativity bude ešte dlhšie akumulovať, môže prísť ku konfrontácii galaktických rozmerov, či už v pracovnom, alebo súkromnom prostredí, napríklad vo forme rodinnej roztržky počas online hodiny.

Rada: Koncentrujte sa viac na budúcnosť ako minulosť. Ak zbadáte pred sebou príležitosť, veľmi rýchlo sa jej chopte. Avšak nie príliš rýchlo.

Šťastie: Neočakávanú pozitívnu energiu vám prinesie starý známy, ktorý vám neočakávane napíše na narodeniny.

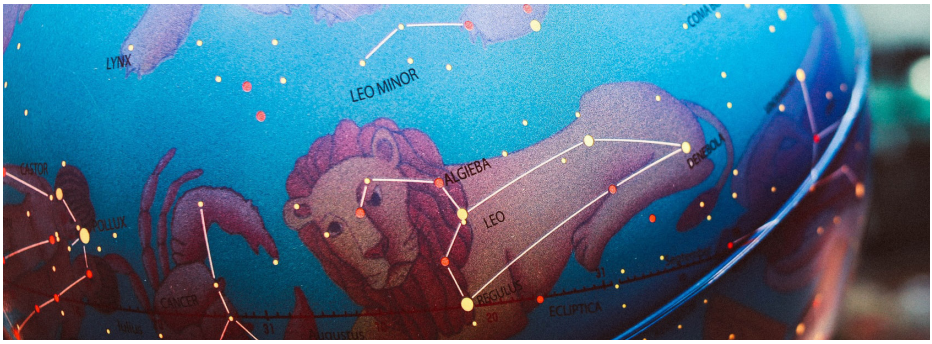

Lev

Tento rok bude pre vás jeden veľký ninja factor. Život vám pod nohy bude hádzať polená, ale nenechajte sa odradiť. Všetko sa dá dosiahnuť, ak naozaj chcete. Bude to vyžadovať nesmierne veľa energie, ale vy ste priam studnica, z ktorej si ju vzpierači chodia naberať. Občas je ťažké vykonávať náročné úlohy ako vykladanie umývačky, a je možné, že vás úplne zničia. Vedzte však, že z týchto výziev vyjdete zocelený ohňom a večným ľadom.

Rada: Nečakajte na osud. Vyjdite mu v ústrety. Keď chcete chodiť do školy, zbaľte si švestky a presťahujte sa do Rakúska.

Výstraha: Stráňte sa polnočných sváčí.

Panna

V poslednej dobe máte pocit, že svet okolo vás je akýsi fádny a bez farby. Dni splývajú do jedného večného niču. Pretrhnite túto reťaz nezaujímavosti tým, že spravíte niečo neočakávané a zábavné. Zašpásujte si, zariskujte a prekvapte sami seba. Zatelefonujte priateľom, kúpte si actimel alebo pošlite smiešne video do rodinnej skupiny. Pamätajte, že svojím apatickým správaním znepokojujete aj vaše okolie, ktoré sa o vás začína strachovať.

Rada: Okoreňte svoj život napríklad zhliadnutím Skutočných paničiek z Beverly Hills.

Šťastie: Poobzerajte sa po bielej farbe, mohla by vám priniesť šťastie.

Váhy

Na ťažkosti, ktoré vás v tomto roku čakajú, sa vyzbrojte úsmevom. Ľudia okolo vás za vaše problémy nemôžu, a preto sa k nim správajte s úctou. Je možné, že vplyvom nedorozumenia sa vaše nevyriešené problémy z minulosti pretavia do nezhody s partnerom.

Ak nemáte partnera, o vrásky na čele sa vám postará... veď viete kto.

Vskutku, nepríjemnosti v dnešnej dobe nediskriminujú, a vy nie ste výnimka. Môžete sa ale tešiť, pretože pred vami svieti neidentifikovateľné vágne svetlo.

Výstraha: Vyhýbajte sa pánovi vrátnikovi, môže to skončiť zlými pocitmi na oboch stranách a pokrivením vášho vzťahu.

Venuša v znamení Váh: Vyhýbajte sa koložvárskej kapuste, tá vám tento rok šťastie neprinesie (ako keby ho inokedy priniesla).

Škorpión

Majte oči na stopkách! Rok 2021 si s vami bude robiť doslova, čo chce. Bude to pre vás jedna veľká sínusoida, a preto nikdy nepoľavte a vždy predpokladajte nasledujúci okamih, buďte o krok vpred pred vašou Nemezis a staňte sa pánom vlastného osudu. Nebojte sa vyhrnúť si rukávy a zašpiniť si ruky, pretože odmena bude tá najsladšia možná. S kamennou tvárou a vnútorným pokojom postupujte krok za krokom a nakoniec vám celý svet bude ležať pri nohách.

Šťastie: Nebojte sa pripojiť na online hodinu ako prví a počkať si na niekoho ďalšieho. Práve takýto rozhovor veľmi efektívne nahradí obľúbené školské prestávky a okrem toho vám spríjemní deň, alebo ho aspoň znepríjemní niekomu inému.

Zem v znamení Škorpióna: Ak už dlho túžite po dovolenke a cestovaní, zostane to, žiaľ, len vo vašich predstavách a túžbach. V najbližšom období zostanete nohami pevne na zemi a cestovať vám odporúčam len prstom po mape.

Strelec

Vplyvom miernej nerovnováhy vo vzájomnej pozícii Zeme a Mesiaca budete aj vy na sebe, resp. vo vašom vnútri, pozorovať určitý imbalans. Niekedy v strede roka vo vašom živote nastane zlomový okamih, ktorý určí cestu vášmu budúcemu účinkovaniu. Dovtedy sa pripravte na viacero spoločenských fauxpasov z vašej strany počas online hodín. Veľa šťastia.

Výstraha: Okrem siahodlhého čakania na vhodnú príležitosť sa nedostatok relaxu pretaví aj do vašich vzťahov a drobné nedorozumenia môžu narásť do strašidelných rozmerov, kedy sa cesta späť bude zdať nenávratne vzdialená.

Šťastie: Postavenie hviezd mi nahovára, že sa už dlho vyhýbate vysávaniu, avšak ak s tým ASAP skoncujete, budete prekvapení, koľko čistoty a príjemného pocitu to so sebou prinesie.

Kozorožec

Hoci ste do nového roka možno nevstúpili správnou nohou a boli za to na seba tvrdí, podobne ako keď vám pán vrátnik vytkne, že ste dvere do školy otvorili nesprávnou rukou. Vašim mechanizmom, ako sa s vlastnými chybami vysporiadať, býva maratón zlých romantických filmov na Doma, no hádam prišiel čas na zmenu. Skúste nepríjemnosti prediskutovať počas online hovoru s priateľmi, ktorí vám budú rozumieť každé tretie slovo, alebo sami so sebou, keď sa všetci okrem vás odpoja.

Výstraha: Nebezpečenstvo si vás nájde, ak zjete nepárny počet tabuliek čokolády.

Saturn v znamení Kozorožca: Výlet do ZOO vám môže pomôcť nájsť odpovede na otázky, ktoré vás už dlhšie trápia.

Vodnár

V roku 2021 bude neľútostný vietor fúkať na všetky strany, no stavte sa, že priveje niečo aj vaším smerom. Nastavte mu svoju tvár a nebráňte sa osudu. V pracovnom alebo profesionálnom živote vás čakajú zložité výzvy, no netreba sa im vyhýbať. Keď vás šéf v škole bombarduje úlohami a vy tvrdo dopadnete na zem, aspoň viete, že žijete! A, z úst milého a vtipného príbuzného, aspoň sa nenudíte!

Výstraha: Stretnete sa s dlho očakávanou, tajomnou osobou, ktorá môže predznamenať vášnivý a romantický vzťah, ale aj odvekého nepriateľa, s ktorým nadišiel čas chytiť sa za pačesy. Budete ale vo výhode, keďže o tom teraz viete a ste na to pripravení. Ak by ste sa ale napriek tomu cítili neisto, ďalším plusom môže byť aj správny krok vpred, preto sa nebojte vyjsť v ústrety ako prví.

Ryby

Vesmírne sily pôsobiace v tomto roku vám nebudú hrať vyslovene do karát. To sa ale dalo očakávať po minuloročnom fiasku. Budete sa cítiť akosi mimo všetkého, neprítomne, akoby ste ani v skutočnosti fyzicky netrávili roztopašné a zabávy plné dni detstva so svojimi kamarátmi v škole a neklebeteli s pani upratovačkou, ale skôr akoby ste sa zasekli v časovej kapsule beznádeje. Vydržte!

Šťastie: Ak sa vám v pondelok ráno podarí obliecť si tričko naopak, očakávajte veselý celý týždeň.

Rada: Začnite týždeň tou nesprávnou nohou a zaistite si tak už len postupné zlepšovanie.

4IBD Visual Arts Exhibition

Boris Kraus & Ema Kŕčová

„Som veľmi šťastná, že vďaka pánovi Kmeťovi máme možnosť viesť predmet Visual Art na našej škole. Je to jedinečná vec na celom Slovensku. A mám pocit, že naša spoločnosť toto potrebuje, potrebuje umenie, potrebuje krásu a potrebuje rozvíjať schopnosť ľudí premýšľať o hlbokých témach."

Týmito slovami hodnotila prezentáciu výtvarných diel študentov 4.IBD zástupkyňa riaditeľky pre IB programy pani Špačeková. Táto záverečná výstava sa uskutočnila v histórii GJH ešte len po druhýkrát, tento rok však musela byť presunutá do online priestoru. Diváci tak boli ukrátení o tú pravú atmosféru vernisáže, chlebíčky a dokonca nemuseli ani vytiahnuť zo skrine krajšie šaty, no rozhodne to neubralo na kráse umeleckých diel či na dôležitosti tém a myšlienok, ktoré sa skrývali za dielami. Každý z prezentujúcich študentov si vybral určitý motív alebo myšlienku, ktorú sa snažili vyobraziť vo svojich dielach z rôznych perspektív pomocou rôznych médií, čím okrem úžasu vzbudzovali aj rôzne otázky a zamyslenie sa. Organizátori sa postarali o čo najautentickejší zážitok a tie chýbajúce chlebíčky si mohol človek zaobstarať z vlastnej chladničky. Avšak nielen vernisáž bola ovplyvnená pandémiou, tá sa odrazila aj na samotnom predmete a prácach.

„Študenti sa samozrejme museli prispôsobiť aktuálnym podmienkam. Umenie je predmet, kde je kreativita všadeprítomná, a tento rok museli byť študenti kreatívni nielen v súvislosti s obsahom ich prác, ale aj s materiálmi a spôsobom, akým práce tvorili, keďže škola nebola prístupná a nie každý má doma rovnaké možnosti a priestory pre tvorbu výtvarného umenia. Odpoveďou na danú situáciu boli teda menšie formáty či využitie digitálnych prostriedkov," povedal pán Kmeť.

Svoje práce tento rok prezentovali Filip Baranec, Alyssa Gogová, Daniela Kasová, Jakub Kliský, Alica Ištoková a Vladimír Vozár. A my Vám z nich ponúkame aspoň malú ochutnávku.

Autorka malieb: Alica Ištoková

Autor malieb: Jakub Kliský

Nesúď podľa obalu!

Nelly Mihaliaková

Nikto z nás nevie, ako skončí, čo mu skríži plány, čo mu osud prinesie. Väčšina z nás si povie, že jemu takýto osud nehrozí, no pravdou je, že to isté si povedalo veľa ľudí, ktorí aj tak nakoniec bez domova skončili. O tejto problematike a často prehliadanej téme sa porozprávali 26. januára študenti 5.A na diskusii, ktorú zabezpečila pani profesorka Vališová v rámci hodiny konverzácie z angličtiny.

Hostkou bola šarmantná a éterická Julka Kozáková, bývalá študentka bilingválneho programu, ktorá zmaturovala v roku 2018 a momentálne študuje na londýnskej univerzite SOAS, kde si ako predmet svojich štúdií vybrala antropológiu. Je fascinovaná týmto predmetom a jej najobľúbenejšou témou je rómska menšina, ktorej kultúru si osvojila vo forme spevu v rómskom jazyku vo voľnom čase. Voľný čas si taktiež chcela vyplniť aj zmysluplnou prácou spojenou s aktivizmom a podarilo sa jej objaviť voľnú pracovnú pozíciu v neziskovej organizácii Vagus, kde v súčasnosti pracuje počas víkendov. Poslaním ich 50-člennej organizácie je poskytovanie pomoci ľuďom bez domova vo viacerých oblastiach života okrem nocľahárstva, ktoré nezabezpečujú. Ich služby v Domci, ako sa ich denné centrum pomoci nazýva, zahŕňajú stravu, miesto na osobnú hygienu, zdravotnú starostlivosť, šatstvo, rozličné konzultácie a v súčasnej pandemickej situácii aj testovanie. Okrem základných životných potrieb sa klientom Domca ponúka aj spestrenie času hrami, filmami či tematickými workshopmi.

Vagus okrem iného pomáha klientom aj s ich emancipáciou. Riadi sa však pravidlom, že asistencia musí byť podmienená iniciatívou zo strany klienta. Asistujú napríklad pri vybavovaní si občianskeho preukazu, zdravotnej karty či hľadaní práce. Klienta iba usmerňujú, nerobia všetko zaňho. Takáto snaha o nezávislosť je zaujímavá a aj potrebná pre ďalší osobný vývoj ľudí bez domova. Ďalšou politikou, ktorou sa organizácia riadi, je, aby mali ľudia v komplikovanej finančnej situácii možnosť si svoje potreby zaplatiť sami. Obedy sú im ponúkané za symbolickú cenu 30 centov. Ak na to prostriedky nemajú, je im navrhnutá možnosť menšej práce v Domci ako opravovanie či upratovanie. Takýmto spôsobom získajú kredity v rôznej výške, za ktoré si môžu zakúpiť spomínaný obed alebo si vybaviť občiansky preukaz.

Tak ako v každej komunite ľudí, aj vo Vaguse platia isté pravidlá, ako napríklad zákaz alkoholu v budove. Za ich porušenie sa ukladajú takzvané „stopky", čiže zákaz vstupu do Domca, ktoré variujú od pár týždňov až po jeden rok. Celkovo, všetky aplikované myšlienky Vagusu pomáhajú širším potrebám ich klientov, ako len zabez-

pečenie základných životných potrieb, čo si zaslúži obdiv a pochvalu pre túto záslužnú spoločnosť.

Okrem objasnenia práce Vagusu, ich postojov k bezdomovectvu či spomienok na silné príbehy nám Julka veľmi ochotne a múdro odpovedala aj na naše početné otázky. V neposlednom rade odpovedala aj na otázku, ktorá má na nás asi najväčší dopad, a to je, ako človek ako jednotlivec môže pomôcť osobe s takýmto vážnym problémom.

Základ je neignorovať ho a nepopierať jeho prítomnosť. Netreba sa pozerať na človeka bez domova cez tradičné nálepky a predsudky ako na alkoholika či drogovo závislého, ktorý si za svoj osud môže sám, pretože nemáme ani potuchy, čo všetko sa skrýva

v jeho životnom príbehu, čím všetkým si prešiel. Aj naša hostka nám túto myšlienku potvrdila a sama tvrdí, že o väčšine ich klientoch by ani nepovedala, že sú bezdomovci, ak by ich stretla inde ako v Domci. Poradila nám, aby sme sa s takýmto človekom, keď nás osloví na ulici, aspoň porozprávali a neotáčali sa chrbtom, pretože aj milé slovo môže vylepšiť deň. Zároveň si treba uvedomiť nepriaznivosť situácie dotyčného, keď je nútený žobrať a uchýliť sa k takejto nedôstojnej činnosti.

Snáď aj vám takto sprostredkovaná výpoveď Julky, podobne ako študentom prítomným na diskusii, zmenila pohľad na bezdomovectvo a stigmy, ktoré v súvislosti s ním v našej spoločnosti existujú.

Zároveň môžeme dúfať, že takýchto aktívnych ľudí ako Julka, ktorí už vo veľmi mladom veku výrazne pomáhajú spoločnosti, bude čoraz viac a možno práve jej príbeh vás inšpiruje k podobnej iniciatíve. Podať ruku tým najbezbrannejším a ľuďom v núdzi, byť nesebecký a povzniesť sa nad predsudky je jeden z najkrajších aktov ľudskosti.

Srdečná vďaka Julke a p. Vališovej za skúsenosť a príjemné spestrenie online vyučovania!

CENA RENÉ MÁ VÍŤAZA!

Martin Bednárik

Opäť sa udeľovala Cena René, cena za najlepšie slovenské prozaické dielo každoročne udeľovaná stredoškolákmi.

Cenu René – Anasoft litera gymnazistov vám určite predstavovať netreba, GJH je do projektu zapojené už od prvého ročníka, ktorý sa konal v roku 2017. Odvtedy sa Cena rozrástla a prešla viacerými zmenami. Základná myšlienka však pretrvala – šíriť hodnotnú súčasnú slovenskú prózu v radoch stredoškolákov a viesť o nej diskusiu. A to nielen medzi sebou, ale aj s tými, ktorí tieto knihy píšu a hodnotia. Vyhlasujú ju Literárne informačné centrum a Anasoft litera.

Už v predchádzajúcom vydaní Newslettra ste si mohli prečítať názory piatich študentov na päť ašpirujúcich autorov na Cenu René za rok 2020. Boli to (abecedne) Peter Balko s románom Østrov, Mariana Čengel-Solčanská s historickým románom Jánošík, Juraj Červenák s historickou detektívkou Les prízrakov, Katarína Kucbelová s reportážnou prózou Čepiec a Alena Sabuchová s románom s tematikou dospievania Šeptuchy.

Ako býva zvykom, počas roka sa koná aj stretnutie s autorom. Tento rok to bol scenárista a spisovateľ Peter Balko. Nominovaný bol za svoj druhý román Østrov, ktorý je prekvapivým prepojením rôznych žánrov. Balko sa v ňom zamýšľa nad silou fantázie a zasväcuje čitateľa do sveta tvorivosti a literárnej scény, ale veľmi svojským a literárnym spôsobom. Beseda sa konala z dôvodu epidemickej situácie v online prostredí, 25. marca.

Østrov oslovil aj študentov z iných škôl. Na záverečnom stretnutí delegátov sa po vyčerpávajúcom hodnotení dostal do druhého kola, spolu s románom Šeptuchy. Tohtoročná výmena názorov a pohľadov na Päťku René sa tiež musela prispôsobiť internetovému prostrediu. Po obhajobe preferovaného titulu nasledovalo tajné hlasovanie.

Hlasovanie bolo ale tajné až natoľko, že aj samotní hlasujúci museli na výsledok počkať do nasledujúceho dňa. Slávnostné vyhlásenie štvrtého laureáta Ceny René sa tento rok uskutočnilo v komornej atmosfére v štúdiu Rádia Devín v rozhlasovej pyramíde, počúvať zato mohol celý svet. Z éteru sme sa po 14. hodine dozvedeli, že plastiku od akademického sochára Pavla Dubinu – trofej spájajúcu sa s Cenou René – napokon nájde domov u Aleny Sabuchovej za román Šeptuchy, ocenený aj cenami Anasoft litera a Jána Johanidesa.

Záznam z vyhlásenia a rozhovory s autormi nájdete v archíve RTVS:

https://bit.ly/31MheY5

Sleduj Cenu René na Instagrame:

https://www.instagram.com/rene_gymnazistov/

Pokiaľ ťa zaujíma súčasná slovenská próza, sleduj ocenenie Anasoft litera:

https://www.anasoftlitera.sk/

Alenka Medžová o svojej prvej skúsenosti s Cenou René napísala:

Debata s ďalšími delegátmi z rôznych stredných škôl po celom Slovensku o tom, ktorá kniha z vybranej pätice je najlepšia, bola jednoducho úžasná. Hoci som bola na takejto akcii prvýkrát, užila som si ju naplno. Tri hodiny presviedčania, ktorá kniha je naj, boli vyčerpávajúce. No vidieť a počuť toľko mladých ľudí a ich zanietenie pre ich vybranú knihu, argumenty, ktoré používali, bolo niečo neskutočné. Dokonca mi poskočilo srdiečko od radosti, ako veľmi dokážu zaujať knihy slovenských autorov aj mojich rovesníkov.

Je perfektné, že my tínedžeri máme možnosť rozhodnúť o tom, ktorá kniha sa stane najlepšou slovenskou knihou roku. A hlavne je nádherné, ako táto akcia dokáže spojiť ľudí.

POMÔCKY: ABACK, MOMAK, RAVENHILL	ŽENSKÉ MENO (26.6.)	VZOREC ALUMINIDU NIKLU	1	PALMA AREKOVÁ	POMÔCKY: IMATI, ROALIT, MALLARDIT	NAHO	MUŽSKÉ MENO	PRVOK ZNAČKY W	SMETISKO
ŽENSKÉ MENO					2				
ZNAČKA KOZMETIKY					CHOROBNÁ ZÚRIVOSŤ DUSÍK ZN.				
ANGLICKÝ DRAMATIK									
CHORVÁTSKE SÍDLO					PÍSMENO GRÉCKEJ ABECEDY TAJNE UŠIEL				
DLHÉ A		KOŽA, PO NEMECKY CHYBA RASTLÍN VYVOLANÁ FYZ. A CHEM. VPLYVMI					RODINNÝ DOM (SKR.) MLIEČNY VÝROBOK		
DRUH ŤAVY				CHLAPEC, PO SRBSKY BOH MESIACA U MUISKOV					
SPÄŤ, PO ANGLICKY						JAPONSKÁ LOVKYŇA PERÁL PÁN, PO ANGLICKY			
POMÔCKY: HAUT, ILOK, NAR, SOMA, IDIOMS	FRÁZY, PO ANGLICKY STAROSLOVANSKÝ BOH BÚRKY							MAŤ, VLASTNIŤ, PO CHORVÁTSKY	
DOCHUTILI SOĽOU									FRANCÚZSKA OBEC
AFRICKÝ NÁRODNÝ KONGRES (SKR.)				LAUGHING OUT LOUD	MESTO V TURECKU LEN, JEDINE				
PLASTICKÁ HMOTA							ABVOLT (ZN.) ROAD (SKR.)		
ROZPRÁVKOVÁ KRAJINA			VERDIHO OPERA RÍMSKA ČÍSLICA 50						
VODNATÝ SÍRAN MANGÁNU NERAST									

SUDOKU

	2						7	
		6	1					8
	3		7	8	6	1		
	9		2	7			1	
			8					6
1		5	4					
								5
		4					6	3
		8	9	2				

7		1				3		
	4	2		9		6		
6		3		4			1	
		9	8	6		4		
5	1		9					
					3			
					7	1	3	9
			5	8			7	

5		1				9		
3	4							
					4	2	6	
		7		8			1	
				7	5			
	2	9	1			6	5	
								6
4			2	3				
9	1	6					8	

							5	6
6	9			7		3	1	
	1		9	2		8		
	2	3	8		9			7
5						4		8
8			2	1	5			
4	3	6						

Koľko šašov ste napočítali v magazíne?

Správnu odpoveď nájdete na Instagrame: @novohradskanews

SEN SA STAL REALITOU

Rekonštrukcia „Ihrisko Novohradská 2015-2021"

Pamätníci vedia, ako dvor prislúchajúci k našej škole z roka na rok chátral čím ďalej, tým viac. Žalostný stav športovísk neumožňoval už ani len bezpečné hodiny telesnej výchovy. Rekonštrukcia bola nevyhnutná. Na začiatku sme si nevedeli predstaviť, ako zoženieme na ihrisko toľké finančné prostriedky. Vedeli sme však, že nám pomôžu rodičia a najmä absolventi Gymnázia Jura Hronca a ZŠ Košická.

Nadácia Novohradská spolu s rodičmi začala rekonštrukciu ihriska projektom architekta v roku 2015. Každým rokom, od roku 2016, sa nám podarilo niečo vybudovať. Najprv to bol športový areál, potom prístupová cesta. A v tomto roku sme dokončili detské ihrisko a vonkajšiu posilňovňu. Vysadili sme aj množstvo stromov a ihrisko sme skrášlili parkovými lavičkami. Až teraz môžeme povedať, že sa nám to podarilo.

Chceme poďakovať všetkým tým, čo sa pričinili akýmkoľvek spôsobom na tejto rekonštrukcii. Hlavne všetkým rodičom a absolventom, ktorí svojimi každoročnými príspevkami podporili a podporujú Nadáciu. Všetkých individuálnych darcov priamo na Ihrisko bolo približne 900. Všetkých firiem a právnických osôb bolo asi 50. Musíme poďakovať aj všetkým rodičom, absolventom a firmám, prispievajúcim značnou sumou z podielu 2%. Aj z toho sme financovali rekonštrukciu.

Osobitne by sme chceli poďakovať absolventom, ktorí pracujú v zahraničí a každoročne podporujú našu Nadáciu už desať rokov.

Špeciálne ďakujeme aj právnickým subjektom: SuperScale s. r. o., Privatbanka, a. s., Innistrad s. r. o., Alfafin Plus, s. r. o., ktoré sponzorovali rekonštrukciu v roku 2020 a 2021.

Na záver by sme chceli osloviť ďalších ochotných darcov, ktorí sa chcú podieľať na financovaní tohto projektu. Budeme veľmi radi, ak nám pomôžete dofinancovať zrealizované detské ihrisko do konca augusta tohto roka.

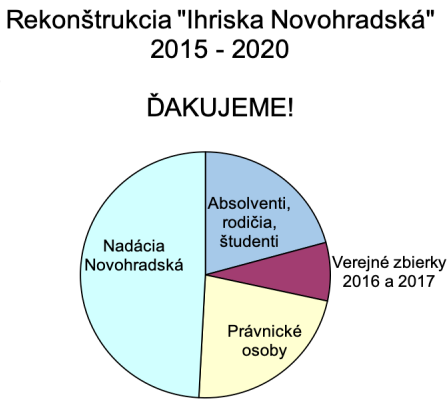

Autor: František Kosper, správca Nadácie Novohradská